

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

احکام نوجوانان

مطابق بافتاویٰ مرجع عالی قدر شیعه
حضرت آیت الله العظمی عسکری گلپایگانی (مد ظله العالی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

احکام نوجوانان (صافی)

نویسنده:

لطف الله صافی گلپایگانی

ناشر چاپی:

راسخون

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۵	احکام نوجوانان (صافی)
۱۵	مشخصات کتاب
۱۵	سخن ناشر
۱۶	نگرشی بر زندگانی حضرت آیت الله العظمی صافی (مد ظلّه العالی)
۱۶	اشاره
۱۶	والدین
۱۶	تحصیلات
۱۷	ویژگیهای آیت الله العظمی صافی
۱۸	[مقدمه کتاب]
۱۹	اجتهاد و تقلید
۱۹	اشاره
۲۰	فرق بین احتیاط مستحب و احتیاط واجب
۲۰	چگونه انسان بالغ می‌شود؟
۲۱	طهارت
۲۱	اشاره
۲۱	احکام مردار
۲۲	احکام خون
۲۲	چیز پاک چگونه نجس می‌شود؟
۲۲	مطهرات (پاک کننده‌ها)
۲۲	اشاره
۲۳	[آب]
۲۳	احکام آبها

- ۲۳ اقسام آب مطلق
- ۲۴ آب قلیل
- ۲۴ آبهای کر، جاری و چاه
- ۲۴ چگونه چیزهای نجس را آب بکشیم؟
- ۲۵ زمین
- ۲۵ آفتاب
- ۲۶ [اسلام]
- ۲۶ بر طرف شدن عین نجاست
- ۲۶ وضو
- ۲۶ اشاره
- ۲۶ چگونه وضو بگیریم؟
- ۲۶ توضیح اعمال وضو
- ۲۶ شستن
- ۲۷ مسح
- ۲۷ شرایط وضو
- ۲۸ توضیح شرایط وضو
- ۲۹ وضوی جبیره‌ای
- ۳۰ چیزهایی که باید برای آنها وضو گرفت
- ۳۰ چگونه وضو باطل می‌شود؟
- ۳۱ غسل
- ۳۱ اشاره
- ۳۱ شیوه غسل کردن
- ۳۱ شرایط صحیح بودن غسل
- ۳۲ غسلهای واجب

- ۳۲ اشاره
- ۳۲ غسل جنابت
- ۳۲ اشاره
- ۳۲ کارهایی که بر جنب حرام است
- ۳۳ غسل میت
- ۳۳ غسل مَسِّ میت
- ۳۳ غسلهای اختصاصی دخترها و بانوان
- ۳۳ اشاره
- ۳۳ غسل حیض (قاعدگی)
- ۳۴ غسل استحاضه
- ۳۴ غسل نفاس
- ۳۴ تیمم
- ۳۴ اشاره
- ۳۵ دستور تیمم
- ۳۵ چیزهایی که تیمم بر آنها صحیح است
- ۳۶ نماز
- ۳۶ اشاره
- ۳۶ اقسام نماز
- ۳۶ وقت نمازهای روزانه
- ۳۶ اشاره
- ۳۷ وقت نماز صبح
- ۳۷ ظهر شرعی و وقت نماز ظهر
- ۳۷ مغرب چه هنگامی است؟
- ۳۷ محاسبه نیمه شب

۳۷	احکام اوقات نماز
۳۸	قبله
۳۸	پوشانیدن بدن در نماز
۳۹	مکان نمازگزار
۳۹	اشاره
۳۹	احکام مکان نمازگزار
۴۰	احکام مسجد
۴۱	آمادگی برای نماز
۴۱	اشاره
۴۱	اذان و اقامه
۴۱	اشاره
۴۱	اذان
۴۱	اقامه
۴۲	احکام اذان و اقامه
۴۲	اعمال نماز
۴۲	اشاره
۴۲	واجبات نماز
۴۲	اشاره
۴۳	فرق بین زکن و غیر زکن
۴۳	احکام واجبات نماز
۴۳	نیت
۴۳	تکبیره الاحرام
۴۴	قیام
۴۴	قرائت

۴۴	اشاره
۴۴	سوره حمد
۴۴	سوره توحید
۴۴	تسبیحات اربعه
۴۵	احکام قرائت
۴۵	رکوع
۴۵	سجود
۴۵	اشاره
۴۶	وظیفه کسی که نمی‌تواند بطور معمول، سجده کند
۴۷	سجده واجب قرآن
۴۷	تشهد
۴۷	سلام
۴۸	ترتیب
۴۸	موالات
۴۸	[مستحبات نماز]
۴۸	قنوت
۴۸	تعقیب نماز
۴۸	مبطلات نماز
۴۸	اشاره
۴۹	احکام مبطلات نماز
۴۹	سخن گفتن
۴۹	خندیدن
۴۹	روی از قبله برگرداندن
۵۰	خوردن و آشامیدن

۵۰	بر هم خوردن صورت نماز
۵۰	ترجمه اذان و اقامه
۵۱	ترجمه نماز
۵۳	شکایات نماز
۵۳	اشاره
۵۳	شک در اجزای نماز
۵۳	شکهایی که نماز را باطل می‌کند
۵۳	[شکهایی که نباید به آنها اعتنا کرد]
۵۴	نماز احتیاط
۵۴	سجده سهو
۵۵	نماز مسافر
۵۵	اشاره
۵۶	وطن کجاست؟
۵۶	قصد ده روز
۵۶	نماز قضا
۵۷	نماز جماعت
۵۷	اشاره
۵۸	اهمیت نماز جماعت
۵۸	شرایط نماز جماعت
۵۸	پیوستن به نماز جماعت (اقتدا کردن)
۵۹	احکام نماز جماعت
۶۰	نماز جمعه
۶۰	اشاره
۶۰	چگونگی نماز جمعه

۶۰	شرایط نماز جمعه
۶۱	وظیفه نمازگزاران جمعه
۶۱	نماز آیات
۶۱	اشاره
۶۱	چگونگی نماز آیات
۶۲	احکام نماز آیات
۶۲	نمازهای مستحب
۶۲	اشاره
۶۲	نماز عید
۶۲	اشاره
۶۲	وقت نماز عید
۶۲	چگونگی نماز عید
۶۳	نافله‌های شبانه‌روزی
۶۳	اشاره
۶۳	نماز شب
۶۳	اشاره
۶۳	وقت نماز شب
۶۴	نماز غفيله
۶۴	اشاره
۶۴	کیفیت نماز غفيله
۶۴	روزه
۶۴	اشاره
۶۴	نیت روزه
۶۵	مبطلات روزه

۶۵	احکام مبطلات روزه
۶۵	خوردن و آشامیدن
۶۵	اشاره
۶۵	تزریق آمپول
۶۵	رساندن غبار غلیظ به حلق
۶۶	فرو بردن تمام سر در آب
۶۶	قی کردن
۶۶	قضا و کفاره روزه
۶۶	روزه قضا
۶۶	کفاره روزه
۶۶	احکام قضا و کفاره روزه
۶۷	روزه مسافر
۶۷	زکات فطره
۶۷	اشاره
۶۷	مقدار زکات فطره
۶۷	جنس زکات فطره
۶۸	خمس
۶۸	اشاره
۶۸	احکام خمس
۶۹	مصرف خمس
۶۹	زکات
۶۹	اشاره
۷۰	احکام زکات
۷۰	مصرف زکات

۷۰	احکام خریدوفروش
۷۰	اشاره
۷۱	بهم زدن معامله
۷۱	قَرَض
۷۱	اشاره
۷۱	اقسام قرض
۷۲	احکام قرض
۷۲	امانتداری
۷۲	اشاره
۷۲	احکام امانتداری
۷۳	عاریه
۷۳	اشیاء پیداشده
۷۳	عوض شدن کفش
۷۴	غَصَب
۷۴	خوردن و آشامیدن
۷۴	اشاره
۷۵	آداب غذا خوردن
۷۵	آداب آب نوشیدن
۷۶	احکام سر بریدن حیوان
۷۶	اشاره
۷۶	شرایط سر بریدن حیوان
۷۶	شکار با اسلحه
۷۶	صید ماهی
۷۷	نگاه کردن

۷۷	اشاره
۷۷	محرّم و نامحرّم
۷۸	نگاه به دیگران
۷۸	ازدواج
۷۹	احکام سلام کردن
۷۹	اشاره
۷۹	آداب سلام کردن
۷۹	احکام قرآن
۷۹	اشاره
۷۹	لمس کردن خطوط قرآن
۸۰	قسم خوردن
۸۰	مسائل گوناگون
۸۲	«تمایه واژه‌ها»
۸۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

احکام نوجوانان (صافی)

مشخصات کتاب

سرشناسه: صافی گلپایگانی، لطف‌الله، ۱۲۹۸ -
 عنوان و نام پدیدآور: احکام نوجوانان / مطابق با فتاوی لطف‌الله صافی گلپایگانی.
 مشخصات نشر: قم: راسخون، ۱۳۷۷.
 مشخصات ظاهری: ۱۸۶ ص؛ مصور □ نمودار؛ ۱۹×۵/۱۰ س.م.
 شابک: ۴۰۰۰ ریال ۹۶۴-۹۱۵۳۱-۴-۴؛ ۴۰۰۰۰ ریال (چاپ چهارم)؛ ۷۰۰۰ ریال (چاپ سیزدهم)؛ ۷۰۰۰ ریال (چاپ چهاردهم)
 ؛ ۱۰۰۰۰ ریال: چاپ پانزدهم ۹۶۴-۹۱۵۳۱-۵-۵:
 یادداشت: چاپ چهارم: زمستان ۱۳۸۰.
 یادداشت: چاپ سیزدهم: بهار ۱۳۸۵.
 یادداشت: چاپ چهاردهم: تابستان ۱۳۸۵.
 یادداشت: چاپ پانزدهم: بهار ۱۳۸۶.
 یادداشت: واژه‌نامه.
 موضوع: فقه جعفری -- رساله عملیه -- ادبیات نوجوانان
 موضوع: فتوای شیعه -- قرن ۱۴
 رده بندی کنگره: BP۱۸۳/۹/ص۲۴الف۳ ۱۳۷۷
 رده بندی دیویی: [ج] ۲۹۷/۳۴۲۲
 شماره کتابشناسی ملی: م ۷۷-۱۱۰۹۵

سخن ناشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برتری عالم بر عابد، همچون درخشندگی خیره‌کننده ماه، در شب چهاردهم، نسبت به ستارگان است.
 حضرت امام صادق، علیه السلام، با بیان تشبیه زیبایی فوق، اهمیت عالمان دین را از منظر اسلام یادآور می‌شوند؛ آری، عالم دین، نه آنکه فقط خود نور دارد، بلکه نور را به ره‌پویان وادی حقیقت نیز ارزانی می‌بخشد.

وظیفه فقیه، استخراج حکم الهی، از لابلای متون اصیل

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴

اسلامی است و این مهم، در طول قرون پس از غیبت امام عصر (عج)، با تلاش و از خودگذشتگی فقهای عظیم‌الشان، به خوبی حاصل شده است.

امروز، حضرت آیت الله العظمی حاج شیخ لطف‌الله صافی، متفکر و اسلام‌شناس و افتخار تشیع، از بزرگان مراجع است که سینه‌اش رازدار علوم آل محمّد، صلی الله علیه و آله و سلم، گردیده، و سرمایه سترگ علمی او، جام تشنگان معرفت الله را لبریز می‌کند.

مرکز نشر راسخون، افتخار دارد که با نشر رساله احکام نوجوانان این فقیه فرزانه، گامی دیگر در جهت ارج نهادن به ارزشهای

والای اسلامی برداشته و به باروری هر چه بیشتر فرهنگی - عقیدتی نونهالان باغ اسلام کمک می نماید. در پایان، راسخون، تلاش حجت الاسلام و المسلمین فلاحزاده، در تدوین نوشتار اصلی کتاب را ارج می نهد. مرکز نشر راسخون

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷

نگرشی بر زندگانی حضرت آیت الله العظمی صافی (مد ظله العالی)

اشاره

احمد کریمی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت آیت الله العظمی آقای حاج شیخ لطف الله صافی (مد ظله العالی)، فقیه، اسلام شناس و اندیشمند بزرگ معاصر، در سال ۱۳۳۷ ه. ق، در شهر گلپایگان، قدم به صحنه هستی نهاد.

والدین

پدر او عالم عارف، مرحوم آیت الله آخوند ملا محمد جواد صافی، (متولد ۱۲۸۷ ه. ق) بود که علاوه بر تخصص، تحقیق، تألیف و تدریس در گرایش های مختلف علوم

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۹

اسلامی مانند فقه، اصول، کلام، اخلاق، حدیث و... در زمینه هنرهای ارزشمندی چون شعر و خوشنویسی نیز سرآمد بود. زهد، تقوی، عشق به ولایت و فضیلت های علمی اخلاقی آن بزرگ مرد، از یک سو و مواضع قدرتمندانه او در سنگر امر به معروف و نهی از منکر و جبهه گیری های صریحش در برابر افکار انحرافی، غیر متدینان، ظالمان و جابران آن روزگار از سویی دیگر، هر قدر که مردم گلپایگان را شیفته و مطیع محض او می نمود، هیأت حاکمه، خوانین و زورگویان را در برابرش شکننده تر می کرد؛ چنان که آنها همیشه او را سد راه اعمال خلاف شرع و بدعت گذاری های خود دیده و تا زنده بود از غیرت دینی و خشم الهی او می ترسیدند. آفتاب عمر آن عالم جلیل القدر در افق عصر ۲۵ رجب سال ۱۳۷۸ ه. ق، مصادف با شب شهادت حضرت امام موسی کاظم، علیه السلام، غروب کرد.

مادر او بانوی فاضله، شاعره و عاشق اهل بیت، علیهم السلام، فاطمه خانم، دختر حضرت آیت الله آخوند ملا محمد علی، بود. از ویژگی های بزرگ معنوی، اخلاقی، که در وجود آن مرحومه، متبلور بود، می توان به تعبد، اخلاص، تقوی، معرفت به حضرت حق، شجاعت، صراحت لهجه، شوهرداری

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۰

کم نظیر و اهتمام در تربیت کودکان، راز و نیاز خاشعانه و ذکر و دعا و نماز شب اشاره کرد.

تحصیلات

آیت الله العظمی صافی، در نوجوانی قدم به وادی علم و معنویت، حوزه، نهاد و میهمان صفای حلقه های صمیمی درس و بحث و

مَحْرَم شور و وصف ناپذیر مناجات نیمه شب پاکبختگان حوزه شد. ابتدا در گلپایگان، کتب پایه ادبیات عرب را نزد عالم جلیل القدر، مرحوم آخوند ملا أبو القاسم مشهور به «قطب» آغاز کرد و ادامه مباحث ادبیات، کلام، تفسیر، حدیث، فقه و اصول را تا پایان سطح در همان جا پی گرفت و در این مدت حجم وسیع کتب مهم رشته‌های مذکور را نزد پدر بزرگوارش، حضرت آیت الله آخوند ملا محمّد جواد صافی آموخت. در سال ۱۳۶۰ ه. ق، گلپایگان را با دنیایی از خاطره‌های شیرین دوران کودکی و نوجوانی و لذت حضور در کنار پدر و مادری مهربان و دلسوز، که اکنون از حسرت فراق او پریشان بودند، ترک کرد و رنج مشکلات هجرت به قم را پذیرا شد، تا با حضور در مجلس درس و بحث اساتید بزرگ حوزه علمی قم به تکمیل تحصیلات و تحقیقات خود بپردازد.

ایشان چند سال بعد به نجف اشرف مشرف شد و در آنجا

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۱

نیز از محضر مراجع عالیقدر آن حوزه، برای یک سال بهره‌مند گشت.

هوش و استعداد فوق‌العاده و تلاش و جدیت در امر تحصیل او را مورد علاقه خاص اساتید بزرگ قم و نجف قرار داد. حضرت آیت الله العظمی صافی پس از آن مجدداً به قم بازگشتند و بیش از پانزده سال حلقه‌نشین مجلس درس و بحث و اخلاق و عرفان مرجع پرافتخار شیعه، حضرت آیت الله العظمی بروجردی و نیز یکی از مشاورین ویژه و برجسته و از اصحاب خاص استفتاء آن بزرگوار گشت و آن مرحوم، نظر به توانایی والای علمی آیت الله العظمی صافی، پاسخگویی به سؤالات مهم و حساسی از فقه و کلام شیعی و نیز نگارش کتاب ارزشمندی درباره مهدویت را که منتخب الاثر نام گرفت، به ایشان واگذار کردند.

از اساتید مهم آن بزرگوار در قم، مراجع تقلید، آیات عظام:

سید محمّد تقی خوانساری، حجت، صدر، بروجردی و در نجف، آیات عظام: شیخ محمّد کاظم شیرازی، سید جمال الدین گلپایگانی و شیخ محمّد علی کاظمی را می‌توان نام برد.

ویژگی‌های آیت الله العظمی صافی

زهد، تقوی، اخلاص، قناعت، توکل، سعه صدر، صراحت لهجه و امر به معروف و نهی از منکر، از ویژگی‌های مهم

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۲

روحی - اخلاقی این فقیه وارسته است.

وجودش، دریای بی‌کرانه عشق به انوار مقدس ائمه معصومین، علیهم السّلام، است و هر پگاه بعد از نماز، در دعای عهد، می‌توان ترنم تمّیای دل‌شیدایش را در نغمه «العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان» شنید و او را عصرهای جمعه، میان خیل عاشقان مهدی (عج)، میهمان لحظه‌های پر معنویت مسجد جمکران، دید.

تدریس، تحقیق و تسلط در زمینه علوم متنوع اسلامی همچون فقه، اصول، کلام، حدیث، رجال و... تألیف حدود هشتاد اثر ارزشمند و محققانه به زبان‌های فارسی و عربی که بعضی از آنها به چند زبان دیگر نیز ترجمه شده، از ویژگی‌های علمی ایشان است.

برخورداری از چنین موقعیت‌های والای علمی، ایشان را در حوزه علمی قم، در ردیف ممتازین قرار داد و بزرگانی چون آیات عظام: سید جمال الدین گلپایگانی، بروجردی، امام خمینی و سید محمد رضا گلپایگانی و بعضی دیگر، مقام بلند علمی - معنوی او را ارج نهادند؛ و آیت الله العظمی سید جمال الدین گلپایگانی در حدود ۴۵ سال پیش، اجتهاد متین و اوج مقام فقهی آیت الله العظمی صافی را طی مکتوبی مهم، اعلام کرد.

ایشان، سالها از طرف مرحوم آیت الله العظمی بروجردی و پس از ارتحال آن بزرگوار، از معدود کسانی بود که مسئولیت

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۳

امتحان فضلائی حوزه در سطح عالی و درس خارج را داشته و شماری از مجتهدان کنونی و مدرسین حوزه علمیه قم، نزد معظم له امتحان داده‌اند.

این فقیه گرانقدر، علاوه بر موارد مذکور، مطالعات گسترده‌ای در زمینه ادبیات و تاریخ اسلام و ایران داشته و ضمن آشنایی با قالب‌های گوناگون شعری، در سرودن شعر نیز مهارت کامل دارند.

این مرجع فرزانه، حتی اکنون نیز با تمامی مشغله‌های موجود، اخبار و مسائل دنیا و بالخصوص جهان اسلام را هر روز با دقت تمام از طریق رسانه‌های گروهی دنبال کرده و بنا به اطلاعات وسیع تاریخی-سیاسی، از قدرت تحلیل بالایی در زمینه رویدادهای منطقه‌ای، جهانی و دنیای اسلام برخوردار است و مصداق واقعی «عالم به زمان» می‌باشد.

قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، حضور در صحنه‌های مختلف مبارزه با رژیم ستم‌شاهی باعث حساسیت ساواک، نسبت به این فقیه آگاه گشت و بالاخره به توقیف یکی از کتب ایشان که حاوی مطالبی در نقد فساد رژیم شاه بود، منجر شد. در همین حال نشر بعضی کتب مهم حضرت آیت الله العظمی صافی که در دفاع از تشیع نگاشته بود نیز، در بعضی از کشورهای عربی ممنوع شد و بدین صورت دولتمردان این کشورها همسو با برخی مزدوران قلم بدست استعمار،

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۴

نتوانستند خشم خود را از نوشته‌های آگاهی‌بخش و بیدارکننده‌اش، پنهان نمایند.

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران، ایشان در سال ۱۳۵۸ ه. ش، به عنوان عضو مجلس خبرگان اول، انتخاب و در سال ۱۳۵۹ ه. ش، از سوی حضرت امام خمینی (قدس سرّه) به عضویت شورای نگهبان منصوب شد و هشت سال به عنوان دبیر شورای نگهبان، منشأ خدمات ارزنده‌ای به نظام مقدس و مردم عزیز گشت، و در پاسداری از حریم اسلام و قرآن، لحظه‌ای تردید به خود راه نداد.

حضرت آیت الله العظمی صافی، که حد اقل از دو دهه قبل، با وجود داشتن تمامی شرایط مرجعیت، کریمانه از آن گذشته بود، با ارتحال حضرت آیت الله العظمی گلپایگانی، قدس سرّه، در آذر ماه ۱۳۷۲ ه. ش، بنا به تقاضاهای مکرر و اصرار پی‌درپی علما و مردم، بالاخره تصدی مرجعیت را پذیرفت و اکنون به عنوان یکی از مراجع عمده، و ارکان اصلی حوزه علمیه قم، به شمار می‌رود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۵

[مقدمه کتاب]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 این رساله احکام نوجوانان را بعضی موثقین با فتاوی حقیق تطبیق نموده‌اند. امید است عامل به آن مأجور باشد.

دستورهای عملی اسلام، که وظیفه انسانها را، نسبت به کارهایی که باید انجام دهند و یا از آن دوری جویند مشخص می‌کند، «احکام» نام دارد.

هر کاری که انسان انجام می‌دهد، در اسلام دارای حکم خاصی است، احکامی که تکلیف ما را نسبت به کارها مشخص می‌کند پنج قسم است: واجب، حرام، مستحب، مکروه و مباح، که این احکام را، «احکام تکلیفیه» می‌نامند.

واجب؛ کاری است که انجام آن لازم می‌باشد و ترک آن

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۶

عذاب دارد؛ مانند نماز و روزه.

حرام؛ کاری است که ترک آن لازم و انجامش عذاب دارد؛ مانند دروغ و ظلم.

مستحب؛ به کاری گویند که انجامش نیکو است و ثواب دارد ولی ترک آن عذاب ندارد؛ مانند سلام کردن و صدقه دادن. مکروه؛ کاری است که ترک آن نیکو می‌باشد و ثواب دارد ولی انجامش عذاب ندارد؛ مانند خوابیدن در مسجد و مدح فروشنده از کالایی که می‌فروشد.

مباح؛ به کاری گویند که انجام و ترک آن مساوی است، نه عذابی دارد و نه ثوابی؛ مانند راه رفتن و نشستن.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۷

اجتهاد و تقلید

اشاره

انسان می‌تواند از روی «اجتهاد» یا «تقلید»، به احکام دین عمل کند.

«اجتهاد» سعی و تلاش فراوان است، در راه استخراج احکام دین از منابع آن، که مهمترین آنها قرآن و احادیث معصومین علیهم السلام می‌باشد، پس از آموختن علوم دینی که انسان را کمک می‌کند تا بتواند احکام را از منابع آن استخراج کند.

به کسی که دارای چنین توانایی علمی باشد، «مجتهد» می‌گویند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۸

«تقلید»، به معنای پیروی و دنباله‌روی است و در اینجا به معنای پیروی از «مجتهد» می‌باشد؛ یعنی انسان کارهای خود را مطابق فتوای مجتهد انجام دهد.

مسئله ۱- به مجتهدی که دیگران از او تقلید می‌کنند، «مرجع تقلید» و به کسی که از مجتهد تقلید می‌کند، «مقلد» می‌گویند.

مسئله ۲- کسی که مجتهد نیست و نمی‌تواند احکام و دستورهای الهی را از منابع آن بدست آورد و نیز نمی‌تواند عمل به احتیاط نماید، باید از مجتهد تقلید کند؛ یعنی کارهای خود را مطابق فتوای او انجام دهد.

مسئله ۳- وظیفه اکثر مردم در احکام دین، تقلید است؛ چون افراد کمی هستند که بتوانند در احکام، اجتهاد کنند.

مسئله ۴- مجتهدی که انسان از او تقلید می‌کند باید:

* عادل باشد.

* زنده باشد.

* مرد باشد.

* شیعه دوازده امامی باشد.

* و بنابر احتیاط واجب، اعلم باشد.

مسئله ۵- کسی که از مجتهدی تقلید می‌کند، اگر مرجع تقلیدش از دنیا برود، و مجتهد زنده اعلم از او نباشد، با

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۲۹

دو شرط می‌تواند بر تقلید وی باقی بماند:

۱- در مقدار قابل توجهی از مسائل، به فتوای او عمل کرده باشد.

۲- تصمیم داشته، تا مسائل دیگری را که برایش پیش می‌آید، نیز به فتوای او عمل کند.

و احتیاط واجب آن است که اگر مجتهد میت، اعلم از مجتهد زنده باشد، بر تقلید وی باقی بماند.

مسئله ۶- اعلم کسی است که در استخراج احکام، از منابع آن، از مجتهدان دیگر، استادتر باشد.

مسأله ۷- مجتهد و اعلم را از سه راه می‌توان شناخت:

* خود انسان یقین کند؛ مثل آنکه از اهل علم باشد و بتواند مجتهد و اعلم را بشناسد.

* گواهی دو نفر عالم عادل که می‌توانند مجتهد و اعلم را تشخیص دهند، به شرط آن که دو نفر عالم عادل دیگر با گفته آنان مخالفت نکنند.

* عده‌ای از اهل علم که می‌توانند مجتهد و اعلم را تشخیص دهند و از گفته آنان اطمینان پیدا می‌شود، مجتهد بودن یا اعلم بودن کسی را تصدیق کنند.

مسأله ۸- راههای بدست آوردن فتوای مجتهد:

* شنیدن از خود مجتهد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۰

* شنیدن از دو نفر عادل.

* شنیدن از یک نفر مورد اعتماد، که از گفته او اطمینان پیدا می‌شود.

* دیدن در رساله مجتهد، که درستی آن مورد اطمینان باشد.

مسأله ۹- اگر فتوای مجتهد در مسأله‌ای عوض شود، مقلد باید به فتوای جدید عمل کند و عمل کردن به فتوای گذشته، جایز نیست.

مسأله ۱۰- مسائلی را که انسان غالباً به آنها احتیاج دارد، واجب است یاد بگیرد.

فرق بین احتیاط مستحب و احتیاط واجب

مسأله ۱۱- «احتیاط مستحب» همیشه همراه با فتواست، و مقلد می‌تواند به فتوا، یا به احتیاط، به دلخواه خود، عمل نماید. مانند این مسأله:

«ظرف نجس را که یک مرتبه در آب کر بشویند پاک می‌شود، گرچه احتیاط آن است که سه مرتبه بشویند.»

«احتیاط واجب» همراه با فتوا نمی‌باشد و مقلد باید به همان احتیاط عمل کند و به فتوای مجتهد دیگر نیز می‌توان مراجعه نمود، مانند این مسأله:

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۱

«احتیاط آن است که بر برگ درخت انگور، اگر تازه باشد سجده نکنند.»

چگونه انسان بالغ می‌شود؟

نشانه‌های بلوغ سه تا است:

۱- بیرون آمدن مایع منی «۱» از انسان.

۲- روییدن موی خشن بر، عانه «۲».

۳- کامل شدن ۱۵ سال قمری برای پسران و ۹ سال قمری برای دختران.

برای تحقق بلوغ، ظاهر شدن هر سه علامت ضرورت ندارد، بلکه با پدیدار شدن یکی از آنها، بلوغ حاصل می‌شود.

پس، اگر جوانی از خود منی ببیند، هر چند به سن بلوغ نرسیده باشد، بالغ است و باید به تکالیف شرعی عمل کند.

(۱). منی: مایعی است که از غدد تناسلی به سبب آمیزش یا احتلام، از مجرای بول خارج می‌شود.

(۲). بالای عورت و پایین شکم.
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۲

طهارت

اشاره

طهارت و پاکی بدن و محیط زندگی، در اسلام دارای اهمیت بسیاری است. انسان باید از خوردن و آشامیدن چیزهای نجس دوری کرده و بدن و لباسش برای «نماز»، که بهترین شیوه پرستش پروردگار عالم است، پاک باشد و بهتر است تمیزترین لباس را بپوشد. بنابراین شناختن چیزهای نجس و آموختن شیوه پاک کردن آنها نیز لازم است.

مسئله ۱۲- در عالم همه چیز پاک است، مگر یازده چیز و آنچه بر اثر خوردن با اینها نجس شود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۳

مسئله ۱۳- چیزهای نجس عبارت است از:

۱- ادرار (بول) ۲- مدفوع (غائط)

۳- منی

۴- مردار

۵- خون

۶ و ۷- سگ و خوک

۸- شراب

۹- آبجو

۱۰- کافر

۱۱- عرق حیوان نجاستخوار

مسئله ۱۴- ادرار و مدفوع انسان و حیواناتی که گوشت آن‌ها حرام است، مانند گاو و گوسفند و حیواناتی که خون جهنده دارند نجس است.

مسئله ۱۵- ادرار و مدفوع حیوانات حلال گوشت، مانند گاو و گوسفند و حیواناتی که خون جهنده ندارند؛ مانند مار و ماهی پاک است.

مسئله ۱۶- بول و غائط حیواناتی که گوشت آن‌ها مکروه است، پاک می‌باشد؛ مانند اسب و الاغ.

مسئله ۱۷- فضله پرنده‌گان حرام گوشت؛ مانند کلاغ، پاک است؛ ولی بهتر است از آنها دوری کرد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۴

احکام مردار

مسئله ۱۸- به حیوانی که به دستور اسلام کشته نشود، «مردار» گویند. «۱»

مسئله ۱۹- حیوانات دو دسته‌اند: برخی خون جهنده دارند؛ یعنی اگر رنگ آنها بریده شود، خون با فشار از آن بیرون می‌آید و برخی دیگر خون جهنده ندارند؛ یعنی اگر رنگ آنها بریده شود، خون با فشار بیرون نمی‌آید.

مسئله ۲۰- مردار حیوانی که خون جهنده ندارد؛ مانند ماهی، پاک است؛ اگر چه در آب بمیرد.

مسأله ۲۱- مردار حیوانی که خون جهنده دارد؛ اجزای بی‌روحش مانند مو و شاخ، پاک و اجزای روح‌دار آن؛ مانند گوشت و پوست، نجس است.

مسأله ۲۲- تمام اجزای بدن سگ و خوک؛ چه مرده و چه زنده آن نجس است.

مسأله ۲۳- انسان مرده هر چند تازه از دنیا رفته و بدنش سرد نشده باشد (بجز اجزای بی‌روح او؛ مانند ناخن، مو و دندان)، تمام بدنش نجس می‌باشد.

مسأله ۲۴- هر گاه میت را غسل دهند، بدنش

(۱). برای آشنایی بیشتر با چگونگی ذبح حیوان، به مسأله ۴۳۸ مراجعه کنید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۵

پاک می‌شود.

مسأله ۲۵- کسی که در راه خدا و برای حفظ اسلام می‌جنگد، اگر در میدان نبرد و معرکه درگیری کشته شود و همانجا از دنیا برود، بدنش پاک است و نیاز به غسل و کفن ندارد.

احکام خون

مسأله ۲۶- خون انسان و هر حیوانی که خون جهنده دارد؛ مانند مرغ و گوسفند، نجس است.

مسأله ۲۷- حیوانی که خون جهنده ندارد؛ مانند ماهی و پشه، خونش پاک است.

مسأله ۲۸- بنابر احتیاط واجب، از تخم مرغی که ذره‌ای خون در آن است باید اجتناب کرد. ولی اگر خون در زرده باشد، تا پوست نازک روی آن پاره نشده، سفیده تخم مرغ پاک می‌باشد.

مسأله ۲۹- خونی که از لای دندان- لثه- می‌آید، اگر با آب دهان مخلوط شده و از بین برود پاک است و در آن صورت فرو بردن آب دهان هم اشکال ندارد؛ اگر چه بهتر است آن را فرو نبرند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۶

چیز پاک چگونه نجس می‌شود؟

مسأله ۳۰- اگر چیز پاکی به نجسی برخورد کند و یکی از آن دو بگونه‌ای تر باشد که رطوبتش به دیگری برسد، چیز پاک نجس می‌شود.

مسأله ۳۱- اگر انسان نداند چیز پاکی نجس شده یا نه؟

پاک است. جستجو و واریسی هم لازم نیست، هر چند بتواند نجس بودن یا پاک بودن آن را بفهمد.

مسأله ۳۲- خوردن و آشامیدن چیز نجس حرام است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۷

مطهرات (پاک کننده‌ها)

اشاره

مسأله ۳۳- مطهرات، اشیاء نجس را پاک می‌کنند. عمده پاک‌کننده‌ها عبارتند از:

۱- آب

۲- زمین

۳- آفتاب

۴- اسلام

۵- بر طرف شدن نجاست (به شرحی که خواهد آمد)

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۸

[آب]

احکام آبها

«آب» اقسام مختلفی دارد که شناخت آنها ما را برای بهتر یاد گرفتن مسائل مربوط به آن، کمک می‌کند.

مسأله ۳۴- آب یا «مضاف» است یا «مطلق».

آب مضاف: آبی است که آن را از چیزی گرفته باشند (مانند آب سیب و هندوانه) و یا با چیزی مخلوط شده باشد، به قدری که به آن، آب گفته نشود؛ مانند شربت.

آب مطلق: آبی است که مضاف نباشد.

مسأله ۳۵- آب مضاف:

ممکن است چیز کثیفی را تمیز کند، ولی هرگز چیز نجس را پاک نمی‌کند (و از مطهرات نمی‌باشد).

اگر با نجاست برخورد کند، نجس می‌شود؛ هر چند نجاست کم باشد و بو یا رنگ یا مزه آب عوض نشود.

وضو و غسل با آن باطل است.

اقسام آب مطلق

مسأله ۳۶- آب، یا از زمین می‌جوشد.

یا از آسمان می‌بارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۳۹

یا نه می‌جوشد و نه می‌بارد.

- آبی که از آسمان بیارد «باران» است.

- آبی که از زمین می‌جوشد، اگر جریان داشته باشد؛ مانند آب چشمه و قنات «آب جاری» است و اگر بدون جریان باشد، «آب چاه» است.

- آبی که از زمین نمی‌جوشد و از آسمان نمی‌بارد، اگر به مقداری که در مسأله بعد خواهد آمد، باشد، «کُر» و اگر کمتر از این مقدار باشد، «قلیل» است.

مسأله ۳۷- مقدار آبی که اگر در ظرفی که درازا و پهنا و گودی آن هر یک احتیاطاً $\frac{3}{5}$ و جب باشد بریزند پر شود، یا وزن آن از ۱۲۸ من تبریزی، ۲۰ مثقال کمتر باشد، به مقدار کُر است.

آب قلیل

مسأله ۳۸- آب قلیل به محض برخورد با نجاست، نجس می‌شود، مگر آن که با فشار به چیز نجس برسد که در این صورت فقط قسمتی که با نجس برخورد کرده و آن چه بعد از آن است، نجس می‌شود؛ مانند ظرف آبی که از بالا بر چیز نجس ریخته می‌شود، و آب‌های بالا و داخل ظرف پاک است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۰

مسأله ۳۹- اگر آب کر یا جاری، به آب قلیل نجس متصل شود، پاک می‌گردد. (مثلاً: اگر ظرف آب قلیلی را که نجس شده، زیر شیر آبی که به منبع کر متصل می‌باشد بگذارند و آب را بر آن باز کنند، پاک می‌شود)، ولی اگر بو یا رنگ یا مزه نجاست گرفته باشد، باید به قدری با آن مخلوط شود که بو یا رنگ یا مزه نجاست از بین برود.

آبهای کر، جاری و چاه

مسأله ۴۰- تمام اقسام آب‌های مطلق، بجز آب قلیل، تا زمانی که بو یا رنگ یا مزه نجاست نگرفته باشد، پاک است و هرگاه بر اثر برخورد با نجاست، بو یا رنگ یا مزه نجاست بگیرد، نجس می‌شود. (بنابراین، آب جاری، چاه، کر و حتی باران در این حکم مشترکند).

مسأله ۴۱- آب لوله‌های ساختمانها که متصل به منبع کر می‌باشد، در حکم آب کر است.

مسأله ۴۲- برخی از خصوصیات آب باران:

اگر باران بر چیز نجسی که عین نجس «۱» در آن نیست، یک بار بیارد، پاک می‌شود.

(۱). عین نجس؛ چیزی است که خود بخود نجس است؛ مانند بول و خون.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۱

اگر بر فرش و لباس نجس بیارد، فشار لازم ندارد و پاک می‌شود.

اگر بر زمین نجس بیارد پاک می‌شود.

هرگاه آب باران در جایی جمع شود، اگر چه کمتر از کر باشد، چنانچه چیز نجسی را در حالی که باران همچنان می‌بارد، در آن بشویند، تا زمانی که بو یا رنگ یا مزه نجاست نگرفته، پاک است.

چگونه چیزهای نجس را آب بکشیم؟

مسأله ۴۳- برای پاک کردن چیزهای نجس، ابتدا باید نجاست را بر طرف کرده، سپس طوری که در مسائل آینده خواهد آمد، آن را آب کشید.

مسأله ۴۴- ظرف نجس را، بعد از بر طرف کردن نجاست، اگر یک مرتبه در آب کر بشویند کافی است، ولی با آب قلیل سه مرتبه باید شست.

مسأله ۴۵- ظرف نجس را می‌توان این گونه آب کشید:

با آب کر: یک بار آن را در آب برده و بیرون آورند.

با آب قلیل: آن را سه مرتبه پر از آب کرده و خالی کنند، یا سه مرتبه قدری آب در آن ریخته و هر مرتبه آب را طوری در آن

بگردانند که به جاهای نجس برسد و بیرون بریزند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۲

مسئله ۴۶- فرش و لباس و چیزهایی مانند آن که آب را به خود می‌گیرد و قابل فشار دادن است، چنانچه با آب قلیل تطهیر می‌کنند، باید بعد از هر بار شستن، آن را فشار دهند تا آبهای درون آن بیرون آید و یا به گونه‌ای دیگر آب آن گرفته شود، ولی در آب کر و جاری فشار دادن لازم نیست.

زمین

مسئله ۴۷- اگر کف پا یا کف کفش، هنگام راه رفتن، نجس شود، با راه رفتن یا مالیدن پا به زمین پاک می‌شود، به شرط آن که عین نجاست بر طرف شود.

و زمین باید:

* پاک باشد.

* خشک باشد.

* خاک، شن، سنگ، آجر فرش و مانند اینها باشد.

مسئله ۴۸- اگر بر اثر راه رفتن یا مالیدن پا بر زمین، نجاست ته کفش یا کف پا بر طرف شود، پاک می‌گردد، ولی بهتر است حد اقل پانزده قدم راه برود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۳

آفتاب

مسئله ۴۹- آفتاب (با شرایطی که خواهد آمد) این چیزها را پاک می‌کند:

* زمین.

* ساختمان و چیزهایی که در آن بکار رفته است، مانند در و پنجره.

* درخت و گیاه.

مسئله ۵۰- آفتاب با این شرایط، پاک‌کننده است:

* چیز نجس تر باشد، به قدری که اگر چیزی به آن برسد، تر شود.

* با تابش آفتاب، چیز نجس خشک شود. اگر چیز نجس مرطوب بماند، پاک نشده است.

* چیزی؛ مانند ابر یا پرده، مانع تابش آفتاب نباشد، مگر آنکه رقیق و نازک باشد و از تابش آفتاب جلوگیری نکند.

* آفتاب، به تنهایی آن را خشک کند؛ مثلاً به کمک باد خشک نشود.

* هنگام تابش آفتاب، عین نجاست در آن نباشد، پس اگر نجاست هست، پیش از تابش آفتاب برطرف کنند.

* قسمت بیرون و درون دیوار یا زمین را یکباره خشک کند، پس اگر روی آن امروز خشک شود و درون آن فردا، تنها

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۴

روی آن پاک می‌شود.

مسئله ۵۱- اگر زمین و مانند آن نجس باشد، ولی رطوبتی نداشته باشد، می‌توان مقداری آب، یا چیز دیگری که سبب مرطوب شدن آن شود، بر آن ریخته و سپس آفتاب بتابد و آن را پاک کند.

[اسلام]

مسأله ۵۲- غیر مسلمان نجس است و اگر شهادتین را بگوید، مسلمان می‌شود؛ یعنی بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»
و با اسلام، تمام بدن او پاک می‌گردد.

بر طرف شدن عین نجاست

مسأله ۵۳- در دو مورد، با بر طرف شدن نجاست، چیز نجس پاک می‌شود و نیازی به آب کشیدن ندارد:
الف: بدن حیوان؛ مثلاً منقار مرغی که غذای نجس خورده است، هنگامی که نجاست از منقارش بر طرف شود پاک است.
ب: باطن بدن؛ مانند داخل دهان و بینی و گوش؛ مثلاً اگر هنگام مسواک کردن، از لثه‌ها خون بیاید، داخل دهان پاک است و آب کشیدن آن لازم نیست. ولی مسواک اگر با خون برخورد داشته باشد، به احتیاط واجب، نجس می‌شود؛ هر چند داخل دهان باشد.
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۵

وضو

اشاره

نماز گزار باید قبل از انجام نماز، وضو گرفته و خود را برای انجام این عبادت بزرگ آماده کند.
در برخی از موارد هم باید «غسل» کند؛ یعنی تمام بدن را با آداب مخصوص بشوید و هر گاه نتواند وضو بگیرد یا غسل کند، باید به جای آن عمل دیگری به نام «تیمم» انجام دهد که در این قسمت با احکام هر یک آشنا خواهید شد.
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۶

چگونه وضو بگیریم؟

مسأله ۵۴- برای انجام وضو، انسان باید ابتدا صورت، سپس دست راست و بعد از آن دست چپ را بشوید، آنگاه با رطوبتی که از شستن دست بر کف آن است، سر را مسح کند؛ یعنی دست را بر آن بکشد و سپس پای راست و در آخر، پای چپ را مسح نماید.

توضیح اعمال وضو

شستن

مسأله ۵۵- در وضو انسان باید ابتدا صورت را از جایی که موی سر روییده تا آخر چانه، از بالا به پایین بشوید و برای آنکه یقین کند مقدار واجب را شسته، باید کمی اطراف صورت را هم بشوید.
مسأله ۵۶- بعد از شستن صورت، باید دست راست و بعد از آن دست چپ را از آرنج تا سر انگشتها بشوید.
مسأله ۵۷- برای آنکه یقین کند آرنج را کاملاً شسته، باید مقداری بالاتر از آرنج را هم بشوید.
مسأله ۵۸- کسی که پیش از شستن صورت، دستهای خود
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۷

را تا میچ شسته، هنگام وضو باید تا سر انگشتان را بشوید، و اگر فقط تا میچ را بشوید، وضویش باطل است.

مسح

مسئله ۵۹- جای مسح، یک قسمت از چهار قسمت سر، که بالای پیشانی است- جلوی سر- می باشد.

مسئله ۶۰- مسح سر، باید مقداری باشد که اگر کسی ببیند، بگوید: مسح کرد.

مسئله ۶۱- احتیاط مستحب آن است که سر را به پهنای سه انگشت بسته و طول یک انگشت مسح کند.

مسئله ۶۲- لازم نیست مسح بر پوست سر باشد، بلکه بر موی جلوی سر هم صحیح است، مگر موی سر به قدری بلند باشد که هنگام شانه زدن، به صورت بریزد، که در این صورت باید، پوست سر یا قسمت پائین- انتهای- مو را مسح کند.

مسئله ۶۳- پس از مسح سر، باید با رطوبتی که از وضو بر کف دست باقیمانده، روی پاها را از سر یکی از انگشتها تا برآمدگی روی پا مسح کند، و احتیاط واجب آن است که تا مفصل- جایی که پا خم می شود- را نیز مسح کند.

مسئله ۶۴- در مسح باید دست را بر سر و پاها بکشد، و اگر دست را نگهدارد، و سر یا پا را به آن بکشد، وضو باطل است، ولی اگر موقعی که دست را می کشد سر یا پا مختصری حرکت

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۸

کند، اشکال ندارد.

مسئله ۶۵- اگر برای مسح، رطوبتی در کف دست نمانده باشد، نمی تواند دست را با آب خارج، تر کند، بلکه باید از اعضای دیگر وضو؛ مثلاً صورت، رطوبت بگیرد و با آن مسح کند.

مسئله ۶۶- رطوبت دست باید بقدری باشد که بر سر و پا اثر بگذارد.

مسئله ۶۷- محل مسح- سر و روی پاها- باید خشک باشد، بنابراین اگر جای مسح تر باشد، باید آن را خشک کرد.

ولی اگر رطوبت آن بقدری کم باشد که مانع از تأثیر رطوبت دست بر آن نباشد، اشکالی ندارد.

مسئله ۶۸- بین دست و سر یا پاها باید چیزی مانند چادر و کلاه، یا جوراب و کفش فاصله نشود، هر چند بسیار رقیق و نازک باشد و رطوبت به پوست برسد (مگر در حال ناچاری).

مسئله ۶۹- محل مسح باید پاک باشد، پس اگر نجس است و نمی تواند آن را آب بکشد، باید تیمم کند.

شرایط وضو

مسئله ۷۰- با بودن شرایط زیر، وضو صحیح و با نبودن حتی یکی از آنها وضو باطل است:

۱- آب وضو پاک باشد (نجس نباشد).

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۴۹

۲- آب وضو و مکانی که در آن وضو می گیرد، مباح باشد (غصبی نباشد).

۳- آب وضو مطلق باشد (مضاف نباشد).

۴- ظرف آب وضو مباح باشد (به شرحی که خواهد آمد).

۵- ظرف آب وضو طلا و نقره نباشد (به شرحی که خواهد آمد).

۶- اعضای وضو پاک باشد.

۷- مانعی از رسیدن آب بر اعضای وضو نباشد.

- ۸- با قصد قربت و بدون ریا وضو بگیرد.
- ۹- رعایت ترتیب (به همان صورت که در اعمال وضو گذشت).
- ۱۰- رعایت موالات؛ بین اعمال وضو فاصله نیافتد.
- ۱۱- در کارهای وضو از دیگری کمک نگیرد.
- ۱۲- استعمال آب برای او مانعی نداشته باشد.
- ۱۳- برای وضو گرفتن وقت باشد.

توضیح شرایط وضو

- مسأله ۷۱- وضو با آب نجس و مضاف باطل است، خواه بداند آن آب نجس یا مضاف است یا نداند، یا فراموش کرده باشد.
- مسأله ۷۲- آب وضو باید مباح باشد، بنابراین در موارد زیر وضو باطل است:
- احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۰
- * وضو گرفتن با آبی که صاحب آن راضی نیست (راضی نبودن او معلوم باشد).
- * آبی که معلوم نیست صاحب آن راضی است یا نه.
- * آبی که وقف افراد خاصی است، برای غیر آن افراد؛ مانند: حوض برخی از مدارس که وقف محصلین همان مدرسه است و وضوخانه بعضی از مساجد، که وقف کسانی است که در آنجا نماز می‌خوانند.
- مسأله ۷۳- وضو گرفتن از نهرهای بزرگ، گرچه انسان نداند صاحبان آنها راضی هستند یا نه، اشکال ندارد، اما اگر صاحبان آن از وضو گرفتن جلوگیری کنند، احتیاط واجب آن است که با آن آب، وضو نگیرد.
- مسأله ۷۴- اگر آب در ظرف غصبی باشد و آب دیگری در دسترس نباشد، باید تیمم کرد و اگر کسی با آن آب وضو بگیرد، وضویش باطل است.
- مسأله ۷۵- اعضای وضو؛ یعنی صورت، دستها و پاها در موقع شستن و مسح باید پاک باشد.
- مسأله ۷۶- اگر چیزی بر صورت یا دستها باشد که از رسیدن آب به آن جلوگیری کند، برای وضو باید برطرف شود.
- مسأله ۷۷- اگر چیزی بر اعضای مسح (جلوی سر و روی پاها) باشد، هر چند از رسیدن آب جلوگیری نکند، باید احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۱
- برطرف شود؛ چون بین دست و محل مسح، نباید چیزی فاصله شود.
- مسأله ۷۸- خط قلم خودکار و لکه‌های رنگ و چربی و کرم، در صورتی که رنگ بدون جرم باشد، مانع وضو نیست، ولی اگر جرم دارد و روی پوست را گرفته باشد، باید برطرف شود.
- مسأله ۷۹- اگر می‌داند چیزی بر اعضای وضو چسبیده، ولی نمی‌داند که از رسیدن آب جلوگیری می‌کند یا نه، باید آن را برطرف کند، یا آب را به زیر آن برساند.
- مسأله ۸۰- کارهای وضو باید بدین ترتیب انجام شود:
- ابتدا صورت، بعد دست راست و سپس دست چپ را بشوید و بعد از آن سر، و بعد پاها را مسح کند، و احتیاط اینست که پای راست را پیش از پای چپ مسح کند، و اگر به این ترتیب وضو نگیرد، وضوی او باطل است.
- مسأله ۸۱- موالات یعنی؛ پشت سر هم انجام دادن و فاصله نیانداختن بین اعمال وضو.
- مسأله ۸۲- اگر بین کارهای وضو به قدری فاصله شود که وقتی می‌خواهد جایی را بشوید یا مسح کند، رطوبت جاهایی که پیش از

آن شسته یا مسح کرده، خشک شده باشد، وضو باطل است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۲

مسئله ۸۳- کسی که می‌تواند اعمال وضو را انجام دهد، نباید از دیگری کمک بگیرد، پس اگر شخص دیگری صورت و دست او را بشوید و یا مسح او را انجام دهد، وضو باطل است.

مسئله ۸۴- کسی که نمی‌تواند وضو بگیرد، باید به کمک شخص دیگر وضو بگیرد، ولی خود او باید نیت وضو کند.

مسئله ۸۵- کسی که می‌داند اگر وضو بگیرد، مریض می‌شود و یا می‌ترسد که مریض شود، باید تیمم کند و اگر وضو بگیرد، باطل است. ولی اگر نداند که آب برای او ضرر دارد و وضو بگیرد و بعد بفهمد که ضرر داشته، وضویش صحیح است.

مسئله ۸۶- وضو، باید به قصد قربت انجام شود، یعنی؛ برای انجام فرمان خداوند عالم وضو بگیرد و لازم نیست نیت را به زبان آورد، یا از قلب خود بگذراند، بلکه همین مقدار که می‌داند وضو می‌گیرد کافی است، بطوری که اگر از او پرسند، چه می‌کنی؟ بگوید: وضو می‌گیرم.

مسئله ۸۷- اگر وقت نماز به قدری تنگ است که اگر انسان بخواهد وضو بگیرد، تمام نماز یا قسمتی از آن، بعد از وقت خوانده می‌شود، باید تیمم کند. ولی اگر برای انجام وضو و تیمم به یک اندازه وقت لازم است، باید وضو بگیرد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۳

وضوی جبیره‌ای

دوایی که بر زخم و مانند آن می‌گذارند یا چیزی که با آن زخم و شکستگی را می‌بندند، «جبیره» نام دارد.

مسئله ۸۸- شخصی که بر اعضای وضویش، زخم یا شکستگی است، اگر بتواند بطور معمول وضو بگیرد، باید چنین کند؛ مثلاً روی زخم باز است و آب برایش ضرر ندارد و یا روی زخم بسته است، ولی باز کردن آن امکان دارد و آب برای آن ضرر ندارد.

مسئله ۸۹- چنانچه زخم بر صورت یا دستهاست و روی آن باز است و آب ریختن روی آن ضرر دارد، باید اطراف آن را بشوید و چنانچه کشیدن دست تر بر آن ضرر ندارد، بنا بر احتیاط باید دست تر بر آن بکشد.

مسئله ۹۰- در وضوی جبیره‌ای، باید جاهایی را که شستن یا مسح آن امکان دارد، بطور معمول بشوید یا مسح کند و جاهایی که امکان ندارد، دست تر بر جبیره بکشد.

مسئله ۹۱- اگر زخم یا شکستگی در جلوی سر یا روی پاها (محل مسح) است و روی آن باز می‌باشد، چنانچه نتواند آن را مسح کند، احوط آنست که پارچه پاک رویش بگذارد و روی پارچه را با تری آب وضو، که در دست مانده، مسح کند و اگر گذاشتن پارچه ممکن نیست، مسح لازم نیست ولی در هر دو صورت باید بعد از وضو، تیمم نماید.

مسئله ۹۲- اگر در صورت و دستها چند جبیره باشد، باید

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۴

بین آنها را بشوید و اگر جبیره‌ها در سر یا روی پاها باشد، باید بین آنها را مسح کند و در جاهایی که جبیره هست باید به شیوه‌ای که در جبیره بیان شد، عمل کند.

مسئله ۹۳- کسی که در کف دست و انگشتها جبیره دارد و در موقع وضو، دست تر روی آن کشیده است، باید سر و پا را با همان رطوبت مسح کند.

مسئله ۹۴- اگر جبیره تمام صورت یا تمام یکی از دستها یا تمام هر دو دست را فرا گرفته باشد، باید وضوی جبیره‌ای بگیرد، و بنا بر احتیاط واجب، اگر تمام یا قسمتی از مواضع تیمم پوشیده نیست، تیمم هم بنماید.

مسأله ۹۵- اگر جبیره تمام پهنای روی پا را گرفته، ولی مقداری از طرف انگشتان و مقداری از طرف بالای پا باز است، باید جاهایی که باز است روی پا را، و جایی که جبیره است، روی جبیره را مسح کند.

مسأله ۹۶- اگر جبیره بیشتر از معمول اطراف زخم را گرفته و برداشتن آن ممکن نیست، باید به دستور جبیره عمل کند و بنا بر احتیاط واجب تیمم هم بنماید و اگر برداشتن جبیره ممکن است، باید بردارد.

مسأله ۹۷- اگر در جای وضو یا غسل، چیزی چسبیده باشد که برداشتن آن ممکن نیست، یا به قدری مشقت دارد که احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۵

نمی‌توان تحمل کرد، باید به دستور جبیره عمل کند، و بنا بر احتیاط واجب، اگر تمام یا بعضی از مواضع تیمم پوشیده نیست، تیمم هم بنماید.

مسأله ۹۸- اگر جبیره نجس است یا نمی‌شود روی آن دست تر کشید؛ مثلاً دوایی است که به دست می‌چسبد، پارچه پاکی روی آن بگذارد و دست تر روی آن بکشد.

مسأله ۹۹- غسل جبیره‌ای مانند وضوی جبیره‌ای است، ولی احوط آن است که ترتیبی بجا آورده شود، نه ارتماسی.

چیزهایی که باید برای آنها وضو گرفت

مسأله ۱۰۰- انسان باید برای نماز، بجز نماز میت، و برای طواف کعبه و برای رساندن جایی از بدن به نوشته قرآن و اسم خداوند وضو بگیرد.

مسأله ۱۰۱- اگر نماز یا طواف بدون وضو انجام شود، باطل است.

مسأله ۱۰۲- کسی که وضو ندارد نباید جایی از بدن خود را به این نوشته‌ها برساند:

* خط قرآن، ولی ترجمه آن اشکال ندارد.

* اسم خداوند به هر زبانی نوشته شده باشد، مانند:

«الله»، «خدا»، God.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۶

* نام پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و اسامی امامان و نام حضرت زهرا علیهم السلام اگر بی‌احترامی به آنان باشد. (بنا بر احتیاط واجب)

مسأله ۱۰۳- برای این کارها وضو گرفتن مستحب است:

* رفتن به مسجد و حرم امامان.

* خواندن قرآن.

* همراه داشتن قرآن.

* رساندن جایی از بدن به جلد یا حاشیه قرآن.

* زیارت اهل قبور.

چگونه وضو باطل می‌شود؟

مسأله ۱۰۴- اگر یکی از امور زیر از انسان سر بزنند، وضو باطل می‌شود:

* خارج شدن ادرار یا مدفوع یا باد معده و روده از انسان.

* خواب؛ چنانچه گوش نشنود و چشم نبیند.

* چیزهایی که عقل را از بین می‌برد؛ مانند دیوانگی، مستی، بیهوشی.

* استحاضه زنان. «۱»

* آنچه سبب غسل شود؛ مانند جنابت و مس میت.

(۱). این مسأله مربوط به بانوان است، برای توضیح بیشتر به مسأله ۱۳۷ مراجعه کنند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۷

غسل

اشاره

گاهی برای نماز و سایر کارهایی که باید با وضو انجام داد، غسل واجب می‌شود.

شیوه غسل کردن

مسأله ۱۰۵- در غسل باید تمام بدن و سر و گردن شسته شود، خواه غسل واجب باشد؛ مانند جنابت، و یا مستحب؛ مانند غسل جمعه.

به عبارت دیگر: تمام غسلها در انجام فرقی ندارند مگر

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۸

در نیت.

مسأله ۱۰۶- غسل را به دو صورت می‌توان انجام داد:

«ترتیبی» و «ارتماسی». در ترتیبی، ابتدا سر و گردن شسته می‌شود، سپس نیمه راست بدن و بعد از آن نیمه چپ.

در غسل ارتماسی، تمام بدن یکباره در آب قرار می‌گیرد.

پس برای انجام غسل ارتماسی باید آب بقدری باشد که انسان بتواند تمام بدن را زیر آب ببرد.

شرایط صحیح بودن غسل

مسأله ۱۰۷- تمام شرطهایی که برای صحیح بودن وضو گفته شد، «۱» در صحیح بودن غسل هم شرط است، بجز موالات. همچنین لازم نیست بدن را از بالا به پایین بشوید.

مسأله ۱۰۸- کسی که چند غسل بر او واجب است، می‌تواند به نیت همه آنها یک غسل بجا آورد.

مسأله ۱۰۹- کسی که غسل جنابت کرده، نباید برای نماز وضو بگیرد، ولی با غسل‌های دیگر نمی‌شود نماز خواند، پس باید وضو هم بگیرد.

مسأله ۱۱۰- در غسل ارتماسی باید تمام بدن پاک باشد،

(۱). شرایط وضو در مسأله ۷۰ گذشت.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۵۹

ولی در غسل ترتیبی پاک بودن تمام بدن لازم نیست، بنابراین اگر هر قسمتی را پیش از غسل دادن همان قسمت، آب بکشد کافی است.

مسئله ۱۱۱- غسل جبیره‌ای مثل وضوی جبیره‌ای است. (۱)

مسئله ۱۱۲- کسی که روزه واجب گرفته، نمی‌تواند در حال روزه غسل ارتماسی انجام دهد، چون روزه‌دار نباید تمام سر را در آب فرو برد. ولی اگر از روی فراموشی غسل ارتماسی کند، غسل او صحیح است.

مسئله ۱۱۳- در غسل لازم نیست تمام بدن با دست شسته شود، و چنانچه با نیت غسل، آب را به تمام بدن برساند، کافی است.

غسلهای واجب

اشاره

مسئله ۱۱۴- غسلهای واجب هفت تاست:

جنابت، میت، مس میت، حیض، استحاضه، نفاس و غسلی که به سبب نذر واجب می‌شود.

(۱). احکام وضوی جبیره‌ای در ص ۵۰ گذشت.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۰

غسل جنابت

اشاره

مسئله ۱۱۵- اگر از انسان منی بیرون آید، هر چند در خواب باشد، یا آمیزش کند، جُنب می‌شود و باید برای نماز و کارهایی که نیاز به طهارت دارد، غسل جنابت انجام دهد.

مسئله ۱۱۶- اگر منی از جای خود حرکت کند، ولی بیرون نیاید، سبب جنابت نمی‌شود.

مسئله ۱۱۷- کسی که می‌داند منی از او خارج شده است و یا می‌داند آنچه بیرون آمده منی می‌باشد، جنب است و باید غسل کند.

مسئله ۱۱۸- اگر از انسان رطوبتی خارج شود که نداند بول است یا منی یا، ... چنانچه با شهوت و جستن بیرون آمده و بعد از بیرون آمدن آن بدن سست شده، آن رطوبت منی است، ولی اگر تمام این نشانه‌ها یا برخی از آنها وجود نداشته باشد، آن رطوبت منی نمی‌باشد، ولی نسبت به زن و مریض، وجود یک نشانه؛ یعنی بیرون آمدن از روی شهوت، کافی است.

مسئله ۱۱۹- مستحب است انسان بعد از بیرون آمدن منی، بول کند و اگر بول نکند و بعد از غسل رطوبتی از او خارج شود که نداند منی است یا رطوبت دیگر، حکم منی دارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۱

کارهایی که بر جنب حرام است

مسئله ۱۲۰- از زمانی که انسان جنب می‌شود، تا وقتی که غسل می‌کند و یا اگر نمی‌تواند غسل کند، تیمم می‌کند، این کارها بر او

حرام است:

- * رساندن جایی از بدن به خط قرآن، اسم خداوند و بنا بر احتیاط واجب، اسامی پیامبران و امامان علیهم السلام.
- * رفتن به مسجد الحرام و مسجد النبی صلی الله علیه و آله و سلم، هر چند از یک در وارد شود و از در دیگر بیرون رود.
- * توقف در مساجد، حرم امامان علیهم السلام، ولی اگر از یک در برود و از در دیگر خارج شود یا برای برداشتن چیزی برود، مانعی ندارد.

- * خواندن سوره‌هایی از قرآن که سجده واجب دارد؛ حتی یک حرف از آن، یعنی سوره‌های: سجده، فصلت، نجم، علق.
- مسألة ۱۲۱- اگر شخصی در خانه‌اش مکانی را برای نماز قرار دهد و همچنین در مؤسسه یا اداره‌ای، حکم مسجد را ندارد.
- مسألة ۱۲۲- توقف در حرم امامزاده‌ها در حال جنابت، اشکال ندارد، ولی توقف در مساجدی که معمولاً کنار حرم‌ها ساخته‌اند، حرام است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۲

غسل میت

- مسألة ۱۲۳- هرگاه مسلمانی از دنیا برود، باید او را غسل داده و کفن کنند و بر او نماز بخوانند، سپس دفن کنند. (۱)

غسل مس میت

- مسألة ۱۲۴- اگر کسی جایی از بدن خود را به بدن انسان مرده‌ای که سرد شده و غسلش نداده‌اند برساند، باید غسل مس میت کند.

غسلهای اختصاصی دخترها و بانوان

اشاره

- مسألة ۱۲۵- سه غسل از غسلهای واجب؛ یعنی غسل حیض، استحاضه و نفاس؛ تنها بر دخترها و بانوان واجب می‌شود و سبب این غسل‌ها، خونی است که از رحم بیرون می‌آید و هر یک احکام خاصی دارد.

(۱). برای آشنایی با احکام اموات، می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسألة شماره ۵۲۷ مراجعه کنید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۳

غسل حیض (قاعدگی)

- مسألة ۱۲۶- زمانی که خونریزی قاعدگی (رگل) قطع شود، زن باید برای نماز و سایر کارهایی که نیاز به طهارت دارد، غسل کند.
- مسألة ۱۲۷- خونریزی قاعدگی قبل از بلوغ اتفاق نمی‌افتد و اگر دختری قبل از بالغ شدن خونی ببیند، حکم حیض را ندارد.
- مسألة ۱۲۸- دوره قاعدگی کمتر از سه روز نیست، پس اگر جریان خون قبل از سه روز قطع شود حکم حیض را ندارد.
- مسألة ۱۲۹- دوره قاعدگی بیش از ده روز طول نمی‌کشد و چنانچه خونریزی بیش از ده روز طول بکشد، پس از ده روز حکم حیض را ندارد.
- مسألة ۱۳۰- خون حیض معمولاً غلیظ، گرم و پررنگ است و با فشار و کمی سوزش می‌آید.

مسأله ۱۳۱- در مدت قاعدگی این کارها بر زن حرام است:

* نماز و طواف کعبه.

* کارهایی که بر جنب حرام است؛ مانند توقف در

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۴

مسجد. (۱)

مسأله ۱۳۲- در ایام قاعدگی نماز و روزه واجب نیست و نمازها قضا ندارد ولی قضای روزه‌ها را باید بجا آورد.

مسأله ۱۳۳- غسل حیض با غسل جنابت تفاوتی ندارد، مگر در نیت.

مسأله ۱۳۴- با غسل حیض به تنهایی نمی‌توان نماز خواند، بلکه باید علاوه بر غسل، وضو هم بگیرد.

غسل استحاضه

مسأله ۱۳۵- یکی دیگر از خونهایی که گاهی اوقات از رحم دختر یا زن بیرون می‌آید، «استحاضه» است.

مسأله ۱۳۶- خون استحاضه معمولاً زرد رنگ و سرد است و بدون فشار و سوزش بیرون می‌آید و غلیظ نیست، ولی ممکن است

گاهی اوقات پررنگ و گرم و غلیظ باشد و با فشار بیرون آید.

مسأله ۱۳۷- خون استحاضه بر اساس کمی و زیادی آن،

(۱). برخی از کارهای دیگر نیز حرام است که برای آشنایی با آنها می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسأله ۴۵۶ مراجعه کنید،

همچنین کارهایی که بر جنب حرام است، در مسأله ۱۲۰ گذشت.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۵

به سه دسته تقسیم می‌شود، که اگر بسیار کم باشد غسل ندارد، ولی وضو را باطل می‌کند و اگر کم نباشد، غسل واجب می‌شود که

جهت آشنایی با موارد آن و احکام هر یک، بانوان به رساله توضیح المسائل، مراجعه کنند.

غسل نفاس

مسأله ۱۳۸- غسل نفاس مربوط به ولادت فرزند است و در زمان دیگری دیده نمی‌شود که زن پس از خونریزی زایمان باید آن را

انجام دهد (به شرحی که در رساله توضیح المسائل، مسأله ۵۱۴ آمده است).

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۶

تیمم

اشاره

مسأله ۱۳۹- در این موارد باید بجای وضو و غسل، تیمم کرد:

* آب نباشد و یا دسترسی به آن نداشته باشد.

* آب برای انسان ضرر داشته باشد؛ مثلاً به سبب استعمال آب مرضی در او پیدا می‌شود یا بیماریش شدت می‌یابد و یا دیر، بهبودی

می‌یابد.

* اگر آب را به مصرف وضو یا غسل برساند، خودش یا همسر او یا فرزندانش یا رفیق وی و یا کسانی که به او

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۷

مربوطند، یا کسی که حفظ جان او واجب است، از تشنگی بمیرند یا مریض شوند، یا به قدری تشنه شوند که تحمل آن سخت است - حتی حیوانی که در اختیار اوست - * بدن یا لباس او نجس است و آب بیش از تطهیر و آب کشیدن آن ندارد، و لباس دیگری هم ندارد.

* وقت به قدری تنگ باشد که اگر بخواهد وضو بگیرد یا غسل کند، تمام نماز یا مقداری از آن، بعد از وقت خوانده می‌شود.

دستور تیمم

مسأله ۱۴۰- در تیمم پنج چیز واجب است:

۱- نیت.

۲- زدن کف دو دست با هم بر چیزی که تیمم بر آن صحیح است.

۳- کشیدن هر دو دست بر تمام پیشانی و دو طرف آن، از جایی که موی سر می‌روید تا روی ابروها و بالای بینی.

۴- کشیدن کف دست چپ بر تمام پشت دست راست.

۵- کشیدن کف دست راست بر تمام پشت دست چپ - انگشتان هم جزو کف دست می‌باشند -.

مسأله ۱۴۱- برای آن که یقین کند تمام پشت دست را مسح کرده، باید مقداری بالاتر از میچ را هم مسح کند، ولی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۸

مسح بین انگشتان لازم نیست.

مسأله ۱۴۲- انسان باید برای تیمم، انگشتر را از دست بیرون آورد و اگر مانع دیگری نیز در پیشانی یا دستها وجود دارد، برطرف کند.

مسأله ۱۴۳- تمام کارهای تیمم، باید با قصد تیمم و برای اطاعت دستور خداوند انجام شود، و همچنین باید معلوم کند که تیمم بجای وضو است یا غسل، و این همان نیت تیمم است.

چیزهایی که تیمم بر آنها صحیح است

مسأله ۱۴۴- تیمم بر خاک، ریگ، کلوخ و سنگ، اگر پاک باشند صحیح است.

احکام تیمم

مسأله ۱۴۵- تیممی که بجای وضو است، با تیممی که به جای غسل است، فرقی ندارد.

مسأله ۱۴۶- کسی که بجای وضو تیمم کرده است، اگر یکی از چیزهایی که وضو را باطل می‌کند از او سر بزند، تیممش باطل می‌شود.

مسأله ۱۴۷- کسی که به جای غسل، تیمم کرده، هرگاه یکی از چیزهایی که غسل را باطل می‌کند، پیش آید، تیممش

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۶۹

باطل می‌شود، مثلاً اگر به جای غسل جنابت تیمم کرده، اگر دوباره جنب شود، تیممش باطل می‌شود.

مسأله ۱۴۸- تیمم در صورتی صحیح است که انسان نتواند وضو بگیرد، یا غسل کند، بنابراین اگر بدون عذر تیمم کند، صحیح نیست و اگر عذر داشته باشد و بر طرف شود؛ مثلاً آب نداشته، و آب پیدا کند، تیمم او باطل می‌شود.

مسأله ۱۴۹- اگر به جای غسل جنابت تیمم کند، نباید برای نماز وضو بگیرد، ولی اگر به جای غسل‌های دیگر تیمم کند، با آن تیمم نمی‌تواند نماز بخواند و باید برای نماز وضو بگیرد و اگر نتواند وضو بگیرد، باید تیمم دیگری به جای وضو انجام دهد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۰

نماز

اشاره

نماز مهمترین اعمال دینی است، که اگر مقبول درگاه خداوند عالم بشود، عبادت‌های دیگر نیز قبول می‌گردد و اگر نماز پذیرفته نشود، اعمال دیگر نیز قبول نخواهد شد.

همان طور که اگر انسان، در شبانه روز پنج نوبت خود را در نهر آبی شستشو کند، چرک در بدنش نمی‌ماند، نمازهای پنج‌گانه هم انسان را از گناهان پاک می‌کند.

سزاوار است انسان نماز را در اول وقت بخواند و کسی که نماز را سبک بشمارد، مانند کسی است که نماز نمی‌خواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «کسی که به نماز اهمیت ندهد و آن را سبک بشمارد، سزاوار عذاب آخرت است». شایسته است نماز گزار کارهایی که ثواب نماز را کم می‌کند، بجا نیارد؛ مثلاً با حالت خواب آلودگی نماز بخواند و در نماز به آسمان نگاه نکند. بلکه کارهایی که ثواب نماز را زیاد می‌کند بجا آورد؛ مثلاً لباس پاکیزه بپوشد، خود را خوشبو کند، دندان‌هایش را مسواک بزند و موهایش را شانه کند.

اقسام نماز

برای آشنایی با مسائل و احکام نماز، ابتدا یادآور می‌شویم که نماز یا واجب است و یا مستحب.

نمازهای واجب هم دو دسته‌اند؛ برخی از آنها تکلیف هر روزه می‌باشند که باید در هر شبانه‌روز و در زمان‌های خاصی بجا آورده شود و برخی دیگر نمازهایی هستند که گاهی اوقات به سببی خاص واجب می‌شوند و برنامه‌های همیشگی و هر روزه نمی‌باشند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۲

وقت نمازهای روزانه

اشاره

مسأله ۱۵۰- نمازهای هر روزه، پنج نماز، و مجموع آنها، هفده رکعت است.

نماز صبح: دو رکعت

نماز ظهر: چهار رکعت

نماز عصر: چهار رکعت

نماز مغرب: سه رکعت

نماز عشاء: چهار رکعت

مسأله ۱۵۱- وقت نماز صبح از اذان صبح تا طلوع آفتاب است، که در این مدت باید خوانده شود و هر چه به اذان صبح نزدیکتر

باشد، بهتر است.

وقت نماز ظهر و عصر از ظهر شرعی تا مغرب است که به اندازه خواندن یک نماز چهار رکعتی در اول وقت مخصوص نماز ظهر و به همین مقدار که به مغرب مانده باشد، مخصوص نماز عصر است.

وقت نماز مغرب و عشا، از مغرب تا نصف شب است که به اندازه خواندن یک نماز سه رکعتی که از مغرب بگذرد، مخصوص نماز مغرب، و به اندازه یک نماز چهار رکعتی که به نصف شب مانده است، مخصوص نماز عشا می‌باشد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۳

وقت نماز صبح

مسأله ۱۵۲- نزدیک اذان صبح، از طرف مشرق، سفیده‌ای رو به بالا حرکت می‌کند که آن را «فجر اول» گویند، هنگامی که آن سفیده پهن شد، «فجر دوم» و ابتدای وقت نماز صبح است.

ظهر شرعی و وقت نماز ظهر

مسأله ۱۵۳- اگر چوب یا چیزی مانند آن را عمود بر زمین قرار دهیم، صبح که خورشید طلوع می‌کند سایه آن به طرف مغرب می‌افتد و هرچه آفتاب بالا- می‌آید سایه کم می‌شود، وقتی که سایه آن به کمترین مقدار رسید و رو به افزایش گذاشت، «ظهر شرعی» و ابتدای وقت نماز ظهر است. «۱»

مغرب چه هنگامی است؟

مسأله ۱۵۴- «مغرب» موقعی است که سرخی طرف مشرق، که بعد از غروب آفتاب پیدا می‌شود از بالای سر بگذرد.

(۱). در برخی از شهرها، از جمله مکه، گاهی اوقات موقع ظهر سایه از بین می‌رود، بعد از آنکه سایه دوباره پیدا شد، معلوم می‌شود ظهر شده است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۴

محاسبه نیمه شب

مسأله ۱۵۵- برای محاسبه نیمه شب، که پایان وقت نماز عشا به دست می‌آید، احتیاط واجب آن است که فاصله بین غروب تا اذان صبح را دو نیم کنیم. «۱»

احکام اوقات نماز

مسأله ۱۵۶- نمازهای غیر روزانه دارای وقت مشخصی نمی‌باشد، و بستگی به زمانی دارد که به علتی آن نماز واجب شود؛ مثلاً نماز آیات بستگی به زلزله یا کسوف یا خسوف و یا حادثه‌ای دارد که پیش آمده است و نماز میت، زمانی واجب می‌شود که مسلمانی از دنیا برود.

مسأله ۱۵۷- اگر تمام نماز قبل از وقت خوانده شود- عمداً باشد یا سهواً- نماز باطل است.

اگر نماز در وقت خودش خوانده می‌شود، در اصطلاح احکام گویند: نماز «اداء» است و اگر نماز بعد از گذشتن وقت خوانده شود،

در اصطلاح احکام گویند: نماز «قضا» شده است.
مسئله ۱۵۸- انسان باید نماز را در وقت معین آن بخواند و

(۱). تقریباً یازده ساعت و ربع که از ظهر شرعی بگذرد آخر وقت نماز مغرب و عشا است؛ مثلاً اگر ظهر شرعی ساعت ۱۵:۱۲ باشد، نیمه شب ساعت ۳۰:۱۱ می‌باشد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۵

اگر عمداً در آن وقت نخواند، گناهکار است.

مسئله ۱۵۹- مستحب است انسان نماز را در اول وقت بخواند، و هر چه به اول وقت نزدیکتر باشد بهتر است، مگر آنکه تأخیر آن از جهتی بهتر باشد، مثلاً صبر کند که نماز را به جماعت بخواند.

مسئله ۱۶۰- اگر وقت نماز تنگ باشد، که اگر بخواید مستحبات نماز را بجا آورد، بخشی از نماز بعد از وقت خوانده می‌شود، باید مستحبات را بجا نیاورد، مثلاً اگر بخواید قنوت بخواند، وقت می‌گذرد، باید قنوت را نخواند.

مسئله ۱۶۱- انسان باید نماز عصر را بعد از نماز ظهر و نماز عشا را بعد از نماز مغرب بخواند و اگر عمداً نماز عصر را پیش از نماز ظهر و نماز عشا را پیش از نماز مغرب بخواند، نماز او باطل است.

قبله

مسئله ۱۶۲- خانه کعبه، که در شهر مکه و در مسجد الحرام قرار دارد، «قبله» است و نماز گزار باید رو به آن نماز بخواند.

مسئله ۱۶۳- کسی که بیرون شهر مکه و دور از آن است، اگر طوری بایستد که بگویند رو به قبله نماز می‌خواند، کافی است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۶

پوشانیدن بدن در نماز

مسئله ۱۶۴- پسرها و مردان در نماز، باید عورت را بپوشانند و بهتر است از ناف تا زانو را بپوشانند.

مسئله ۱۶۵- دخترها و زنان؛ باید تمام بدن را بپوشانند، ولی پوشانیدن دست‌ها و پاها تا میچ و صورت، به مقداری که در وضو باید شسته شود، لازم نیست، اما برای آنکه یقین کند که مقدار واجب را پوشانده، باید مقداری از اطراف صورت و قدری پایین تر از میچ را هم بپوشاند.

مسئله ۱۶۶- لباس نماز گزار باید این شرایط را داشته باشد:

* پاک باشد (نجس نباشد).

* مباح باشد (غصبی نباشد).

* از اجزاء مردار نباشد؛ مثلاً از پوست حیوانی که مطابق دستور اسلام کشته نشده است تهیه نشده باشد، حتی کمر بند و کلاه.

* از حیوان حرام گوشت نباشد، مثلاً از پوست پلنگ یا روباه تهیه نشده باشد.

* اگر نماز گزار مرد است، لباس او طلا باف یا ابریشم خالص نباشد.

مسئله ۱۶۷- علاوه بر لباس، بدن نماز گزار نیز باید پاک باشد.

مسئله ۱۶۸- اگر انسان بداند بدن یا لباسش نجس است،

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۷

ولی هنگام نماز فراموش کند و با آن نماز بخواند، نمازش باطل است.

مسئله ۱۶۹- در این موارد، اگر با بدن یا لباس نجس نماز بخواند صحیح است:

* نداند بدن یا لباسش نجس است و بعد از نماز متوجه شود.

* به واسطه زخمی که در بدن اوست، بدن یا لباسش نجس شده و آب کشیدن یا عوض کردن آن هم دشوار است.

* لباس یا بدن نماز گزار به خون نجس شده است ولی مقدار آلودگی کمتر از درهم (تقریباً به اندازه یک سکه دوریالی) است. «۱»

* ناچار باشد که با بدن یا لباس نجس نماز بخواند، مثلاً آب برای آب کشیدن آن ندارد (به شرحی که در رساله توضیح المسائل،

مسئله ۸۱۲ آمده است).

مسئله ۱۷۰- اگر لباسهای کوچک نماز گزار؛ مثل دستکش و جوراب، نجس باشد، و یا دستمال کوچک نجسی در جیب داشته

باشد، چنانچه از اجزاء مردار یا حرام گوشت نباشد اشکال ندارد.

(۱). این مسئله چند مورد استثناء دارد که برای آشنایی می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسئله ۸۵۶ مراجعه فرمایید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۸

مسئله ۱۷۱- پوشیدن عبا و لباس سفید و پاکیزه‌ترین لباسها و خوشبو کردن خود و به دست کردن انگشتری عقیق در نماز، مستحب

است.

مسئله ۱۷۲- پوشیدن لباس سیاه، چرک، تنگ و لباسی که نقش صورت دارد و باز بودن دکمه‌های لباس در نماز، مکروه است.

مکان نماز گزار

اشاره

مسئله ۱۷۳- مکانی که انسان بر آن نماز می‌خواند باید دارای شرایط زیر باشد:

* مباح باشد (غصبی نباشد).

* بی حرکت باشد- مانند اتومبیل در حال حرکت نباشد-.

* جای آن تنگ و سقف آن کوتاه نباشد تا بتواند قیام و رکوع و سجود را بطور صحیح انجام دهد.

* جایی که پیشانی را در حال سجده می‌گذارد، پاک باشد.

* مکان نماز گزار، اگر نجس است طوری تر نباشد که به بدن یا لباس وی سرایت کند.

* جایی که پیشانی را، در حال سجده می‌گذارد، از جای قدمهای او، بیش از چهار انگشت بسته، پست تر یا بلندتر

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۷۹

نباشد. ولی اگر شیب زمین کم باشد، اشکال ندارد. «۱»

احکام مکان نماز گزار

مسئله ۱۷۴- در حال ناچاری، نماز خواندن بر چیزی که حرکت می‌کند، مانند قطار و هواپیما و در جایی که سقف آن کوتاه است

و یا جایش تنگ است، مانند سنگر و بر مکان ناهموار، اشکال ندارد.

مسئله ۱۷۵- انسان، بنا بر احتیاط واجب، باید رعایت ادب را بنماید و جلوتر یا مساوی با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و امام

علیه السلام نماز نخواند.

مسأله ۱۷۶- مستحب است، انسان نمازهای واجب را در مسجد بخواند، و در اسلام بر این مسأله سفارش بسیار شده است.

احکام مسجد

مسأله ۱۷۷- از مسائلی که خواهد آمد، به اهمّیت حضور در مسجد و نماز خواندن در آن پی می‌بریم:

* زیاد رفتن به مسجد مستحب است.

* رفتن به مسجدی که نماز گزار ندارد، مستحب است.

(۱). در رساله توضیح المسائل، شرایط دیگری نیز آمده است که برای آشنایی بیشتر می‌توانید به مسائل ۹۰۱-۸۷۵ مراجعه کنید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۰

* همسایه مسجد اگر عذری نداشته باشد، در صورتی که در غیر از مسجد نماز بخواند، مکروه است.

* مستحب است، انسان با کسی که در مسجد حاضر نمی‌شود، غذا نخورد، در کارها با او مشورت نکند، همسایه او نشود، از او زن

نگیرد و به او زن ندهد.

مسأله ۱۷۸- این کارها در رابطه با مسجد، حرام است:

* زینت کردن مسجد با طلا.

* فروش مسجد، هر چند خراب شده باشد.

* نجس کردن مسجد، و چنانچه نجس شود، باید فوراً تطهیر کند.

* بردن خاک و ریگ از مسجد، مگر خاکهای زیادی، مانند خاکروبه.

مسأله ۱۷۹- این کارها در رابطه با مسجد، مستحب است:

* زودتر از همه به مسجد رفتن و دیرتر از همه از مسجد بیرون آمدن.

* چراغ مسجد را روشن کردن.

* تمیز کردن مسجد.

* هنگام وارد شدن، ابتدا پای راست را داخل مسجد گذاشتن.

* هنگام بیرون آمدن از مسجد، اول پای چپ را بیرون گذاشتن.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۱

* خواندن دو رکعت نماز مستحبی تحیت مسجد.

* خوشبو کردن خود، و پوشیدن بهترین لباسها برای رفتن به مسجد.

مسأله ۱۸۰- این کارها در رابطه با مسجد، مکروه است:

* عبور از مسجد، به عنوان محل عبور؛ بدون آنکه در آنجا نماز بخواند.

* انداختن آب دهان و بینی در مسجد.

* خوابیدن در مسجد، مگر در حال ناچاری.

* فریاد زدن در مسجد و صدا را بلند کردن مگر برای اذان.

* خرید و فروش، در مسجد.

* سخن گفتن از امور دنیا.

* رفتن به مسجد، برای کسی که بوی دهانش مردم را آزار می‌دهد.

آمادگی برای نماز

اشاره

اکنون، پس از فرا گرفتن مسائل وضو، غسل، تیمم، وقت نماز، پوشش و مکان نماز گزار، آماده شروع نماز می‌شویم:
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۲

اذان و اقامه

اشاره

مسأله ۱۸۱- بر نماز گزار مستحب است، قبل از نمازهای یومیه، ابتدا اذان بگوید و بعد از آن اقامه، و سپس نماز را شروع کند.

اذان

□
اللَّهُ أَكْبَرُ ۴ مرتبه □
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۲ مرتبه □
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ۲ مرتبه □
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ۲ مرتبه □
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ۲ مرتبه □
حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ ۲ مرتبه □
اللَّهُ أَكْبَرُ ۲ مرتبه □
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۲ مرتبه □

اقامه

□
اللَّهُ أَكْبَرُ ۲ مرتبه □
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۲ مرتبه □
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ۲ مرتبه □
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ۲ مرتبه □
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۳ □
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ۲ مرتبه □
حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ ۲ مرتبه □
قد قامت الصلاة ۲ مرتبه □

اللَّهُ أَكْبَرُ ۲ مرتبه
 □ □
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۱ مرتبه

مسئله ۱۸۲- جمله «اشْهَدُ أَنْ عَلَيَّا وَلِيُّ اللَّهِ» جزء اذان و اقامه نیست، ولی خوب است بعد از «اشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»، به قصد قربت گفته شود.

احکام اذان و اقامه

مسئله ۱۸۳- اذان و اقامه باید بعد از داخل شدن وقت نماز گفته شود و اگر قبل از وقت بگوید، عمداً باشد یا سهواً، باطل است.

مسئله ۱۸۴- اقامه باید بعد از اذان گفته شود و اگر قبل از اذان بگوید، صحیح نیست.

مسئله ۱۸۵- بین جمله‌های اذان و اقامه، نباید زیاد فاصله شود و اگر بین آنها بیشتر از معمول فاصله بیندازد، باید دوباره آن را تکرار کند.

مسئله ۱۸۶- اگر برای نماز جماعتی اذان و اقامه گفته باشند، کسی که با آن جماعت نماز می‌خواند، نباید برای نماز

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۴

خود اذان و اقامه بگوید.

مسئله ۱۸۷- اگر انسان برای خواندن نماز جماعت به مسجد برود و ببیند نماز جماعت تمام شده و برای نماز جماعت اذان و اقامه

گفته شده باشد، تا وقتی که صف‌ها بر هم نخورده و جمعیت متفرق نشده‌اند، می‌تواند برای نماز خود اذان و اقامه نگوید.

مسئله ۱۸۸- نماز مستحبی اذان و اقامه ندارد.

مسئله ۱۸۹- مستحب است در روز اول که کودک به دنیا می‌آید، در گوش راست او، اذان و در گوش چپش، اقامه بگویند.

مسئله ۱۹۰- مستحب است کسی را که برای گفتن اذان، معین می‌کنند، عادل، وقت‌شناس و صدایش بلند باشد.

اعمال نماز

اشاره

□
 مسئله ۱۹۱- نماز با گفتن «اللَّهُ أَكْبَرُ» شروع می‌شود و با سلام به پایان می‌رسد.

مسئله ۱۹۲- آنچه در نماز انجام می‌شود یا واجب است و یا مستحب.

مسئله ۱۹۳- واجبات نماز، یازده چیز است که برخی رکن و برخی، غیر رکن است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۵

واجبات نماز

اشاره

واجبات نماز، یازده چیز است که برخی رکن و برخی غیر رکن است.

۱- نیت

۲- قیام (ایستادن) هنگام تکبیر الاحرام

متصل به رکوع (ایستادن پیش از رکوع)

رکن / ۳- تکبیره الاحرام

۴- رکوع

۵- سجود

واجبات نماز

۱- قرائت

۲- ذکر

غیر رکن ۳- تشهد

۴- سلام

۵- ترتیب

۶- موالات

فرق بین رکن و غیر رکن

مسأله ۱۹۴- ارکان نماز، اجزاء اساسی آن به شمار می‌آید و چنانچه یکی از آنها بجا آورده نشود و یا اضافه شود، هر چند بر اثر فراموشی هم باشد، نماز باطل است.

واجبات دیگر، گرچه انجام آنها لازم است، ولی چنانچه از روی فراموشی، کم یا زیاد شود نماز باطل نیست. ولی اگر

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۶

عمداً ترک شود، یا زیاد شود، نماز باطل است.

احکام واجبات نماز

نیت

مسأله ۱۹۵- نماز گزار، از آغاز تا پایان نماز، باید بداند چه نمازی می‌خواند و باید آن را برای انجام فرمان خداوند عالم بجا آورد.

مسأله ۱۹۶- به زبان آوردن نیت، لازم نیست، ولی چنانچه به زبان هم بگوید، اشکال ندارد.

مسأله ۱۹۷- نماز، باید از هرگونه ریا و خودنمایی بدور باشد، یعنی نماز را تنها برای انجام دستور خداوند بجا آورد و چنانچه تمام نماز یا قسمتی از آن، برای غیر خدا باشد، باطل است.

تکبیره الاحرام

مسأله ۱۹۸- همانگونه که گذشت، نماز با گفتن «الله اکبر» آغاز می‌شود و به آن «تکبیره الاحرام» می‌گویند. چون با همین تکبیر است که بسیاری از کارهایی که قبل از نماز جایز بوده، بر نماز گزار حرام می‌شود؛ مانند خوردن و آشامیدن،

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۷

خندیدن و گریستن.

مسأله ۱۹۹- مستحب است نماز گزار موقع گفتن تکبیره الاحرام و تکبیرهای بین نماز، دست‌ها را تا مقابل گوش‌ها بالا ببرد.

قیام

مسأله ۲۰۰- قیام؛ یعنی ایستادن. نماز گزار باید تکبیره الاحرام و قرائت را در حال قیام و آرامش بخواند.

مسأله ۲۰۱- اگر رکوع را فراموش کند و بعد از قرائت به سجده برود و قبل از وارد شدن به سجده یادش بیاید، باید کاملاً بایستد، سپس به رکوع برود و پس از آن، سجده‌ها را بجا آورد.

مسأله ۲۰۲- بنا بر احتیاط واجب، نماز گزار باید موقع ایستادن هر دو پا را بر زمین بگذارد، ولی لازم نیست سنگینی بدن روی هر دو پا باشد و اگر روی یک پا هم باشد، اشکال ندارد.

مسأله ۲۰۳- کسی که به هیچ وجه حتی با تکیه کردن بر عصا یا دیوار نتواند ایستاده نماز بخواند، باید نشسته، رو به قبله نماز بخواند، و اگر نشسته هم نتواند، باید خوابیده بخواند.

مسأله ۲۰۴- واجب است بعد از رکوع بطور کامل بایستد و سپس به سجده برود و چنانچه این قیام عمداً ترک شود، نماز باطل است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۸

قرائت

اشاره

مسأله ۲۰۵- در رکعت اول و دوم نمازهای روزانه، انسان باید اول حمد و بعد از آن یک سوره کامل قرآن- مثلاً سوره توحید- را بخواند.

سوره حمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ* الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ* إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ* اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ* صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ*

سوره توحید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* اللَّهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ*

و در رکعت سوم و چهارم نماز، باید فقط سوره حمد، یا سه مرتبه تسبیحات اربعه خوانده شود و اگر یک مرتبه هم بخواند، کافی است.

تسبیحات اربعه

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۸۹

احکام قرائت

مسئله ۲۰۶- در رکعت سوم و چهارم نماز، باید سوره حمد یا تسبیحات اربعه، آهسته خوانده شود.

مسئله ۲۰۷- در نماز ظهر و عصر، قرائت رکعت اول و دوم نیز باید آهسته خوانده شود.

مسئله ۲۰۸- پسرها و مردان در نمازهای صبح، مغرب و عشا، باید حمد و سوره را در رکعت اول و دوم بلند بخوانند، ولی دخترها و بانوان، اگر نامحرم صدایشان را نمی‌شنود، می‌توانند بلند بخوانند و گرنه، بنابر احتیاط واجب باید آهسته بخوانند.

مسئله ۲۰۹- اگر در جایی که باید نماز را بلند بخواند، عمداً آهسته بخواند، یا در جایی که باید آهسته بخواند، عمداً بلند بخواند، نمازش باطل است، ولی اگر از روی فراموشی یا ندانستن مسئله باشد، نماز وی صحیح است.

مسئله ۲۱۰- اگر در بین خواندن حمد و سوره بفهمد اشتباه کرده است؛ مثلاً می‌بایست بلند بخواند ولی آهسته خوانده، لازم نیست مقداری را که خوانده، دوباره بخواند.

مسئله ۲۱۱- انسان باید نماز را یاد بگیرد که غلط نخواند و کسی که اصلاً نمی‌تواند صحیح آن را یاد بگیرد، باید هر طور که می‌تواند بخواند و احتیاط واجب است آن که نماز را به

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۰

جماعت بجا آورد، مگر آنکه بر او حرج باشد.

رکوع

مسئله ۲۱۲- در هر رکعت بعد از قرائت، نمازگزار باید به اندازه‌ای خم شود که بتواند دست را به زانو بگذارد و این عمل را «رکوع» می‌گویند، و واجب است در حال رکوع ذکر بگوید.

مسئله ۲۱۳- در رکوع، هر ذکر گفته شود کافی است، به شرط آن که به قدر سه مرتبه «سبحان الله»، یا یک مرتبه «سبحان ربی العظیم و بحمده» کمتر نباشد.

مسئله ۲۱۴- در حال ذکر رکوع، باید بدن آرام باشد.

مسئله ۲۱۵- اگر پیش از آنکه به مقدار رکوع خم شود و بدن آرام گیرد، عمداً ذکر رکوع را بگوید، نمازش باطل است.

مسئله ۲۱۶- اگر پیش از تمام شدن ذکر واجب، عمداً سر از رکوع بردارد، نمازش باطل است.

سجود

اشاره

مسئله ۲۱۷- نمازگزار باید در هر رکعت از نمازهای واجب و مستحب، بعد از رکوع دو سجده بجا آورد.

مسئله ۲۱۸- سجده آن است که پیشانی و کف دو دست و سر زانوها و سر دو انگشت بزرگ پاها- شست- را بر زمین بگذارد و در

حال سجده، واجب است ذکر بگوید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۱

مسئله ۲۱۹- در سجده هر ذکر بگوید کافی است، به شرط آنکه مقدار ذکر از سه مرتبه «سبحان الله» یا یک مرتبه «سبحان ربی الاعلی و بحمده» کمتر نباشد.

مسئله ۲۲۰- در حال ذکر سجده، باید بدن آرام باشد.

مسئله ۲۲۱- اگر کسی پیش از آنکه پیشانی‌اش به زمین برسد و آرام گیرد، عمداً ذکر سجده را بگوید، باید بعد از رسیدن پیشانی به زمین و آرام گرفتن، دوباره ذکر را بگوید و به احتیاط واجب، پس از اتمام نماز آن را اعاده نماید و اگر به همان ذکر اول، اکتفا نماید، نمازش باطل است و چنانچه از روی فراموشی باشد، باید دوباره در حال آرام بودن، ذکر را بگوید.

مسئله ۲۲۲- نماز گزار باید بعد از تمام شدن ذکر سجده اول بنشیند تا بدن آرام گیرد و دوباره به سجده رود.

مسئله ۲۲۳- اگر نماز گزار پیش از تمام شدن ذکر، عمداً سر از سجده بردارد، نمازش باطل است.

مسئله ۲۲۴- اگر موقعی که ذکر سجده را می‌گوید، یکی از هفت عضو را عمداً از زمین بردارد، احتیاط واجب، آن است که بعد از آرام گرفتن همه اعضا، دوباره ذکر واجب را بگوید، و نماز را تمام نموده، آن را اعاده نماید. ولی موقعی که مشغول گفتن ذکر نیست، اگر غیر از پیشانی، مواضع دیگر را از زمین

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۲

بردارد و دوباره بگذارد، اشکال ندارد.

مسئله ۲۲۵- اگر همراه با انگشتان شست پا، انگشتان دیگر هم بر زمین باشد، مانع ندارد.

مسئله ۲۲۶- نماز گزار باید در سجده پیشانی را بر زمین و یا آنچه از زمین می‌روید، ولی خوراکی و پوشاکی نیست، مانند چوب و برگ درخت، قرار دهد.

مسئله ۲۲۷- سجده بر کانیهای معدنی؛ مانند طلا و نقره و عقیق و فیروزه، صحیح نیست.

مسئله ۲۲۸- سجده بر چیزهایی که از زمین می‌روید و خوراک حیوان است، مثل علف و کاه صحیح است.

مسئله ۲۲۹- سجده بر کاغذی که از پنبه و مانند آن ساخته شده باشد، اشکال دارد.

مسئله ۲۳۰- برای سجده، بهتر از هر چیز، تربت حضرت سید الشهداء علیه السلام می‌باشد و بعد از آن بدین ترتیب:

* خاک

* سنگ

* گیاه

مسئله ۲۳۱- اگر در سجده اول، مهر به پیشانی بچسبد و بدون این که مهر را بردارد دوباره به سجده رود، نماز باطل است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۳

وظیفه کسی که نمی‌تواند بطور معمول، سجده کند

مسئله ۲۳۲- کسی که نمی‌تواند پیشانی را به زمین برساند، باید به قدری که می‌تواند خم شود و مهر را برجای بلندی، بگذارد و سجده کند، ولی باید کف دستها و زانوها و انگشتان پا را بطور معمول بر زمین بگذارد.

مسئله ۲۳۳- اگر نمی‌تواند خم شود باید برای سجده بنشیند و با سر اشاره کند، ولی احتیاط واجب آن است که، به قدری مهر را بلند کند تا پیشانی را بر آن بگذارد.

سجده واجب قرآن

مسأله ۲۳۴- در چهار سوره قرآن، آیه سجده است که اگر انسان آن آیه را بخواند یا وقتی که دیگری آن را می‌خواند به آن گوش دهد، بعد از تمام شدن آیه باید فوراً سجده کند.

مسأله ۲۳۵- سوره‌هایی که آیه سجده دارند:

* سوره شماره ۳۲: سجده، آیه ۱۵

* سوره شماره ۴۱: فُصِّلَتْ، آیه ۳۷

* سوره شماره ۵۳: نَجْم، آخرین آیه

* سوره شماره ۹۶: عَلَق، آخرین آیه

مسأله ۲۳۶- اگر سجده واجب را فراموش کند، هر وقت یادش آمد، باید سجده کند.

مسأله ۲۳۷- اگر آیه سجده را از رادیو و ضبط صوت و

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۴

مانند آن بشنود، بنابر احتیاط واجب باید سجده کند.

مسأله ۲۳۸- اگر آیه سجده را از مثل بلند گو که صدای انسان را می‌رساند بشنود، واجب است سجده کند.

مسأله ۲۳۹- گفتن ذکر در این سجده واجب نیست، اما مستحب می‌باشد.

تشهد

مسأله ۲۴۰- در رکعت دوم و آخر نمازهای واجب، نماز گزار باید بعد از سجده دوم بنشیند و در حال آرام بودن بدن، تشهد

بخواند، یعنی بگوید:

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»

سلام

مسأله ۲۴۱- در رکعت آخر نماز، پس از تشهد، باید سلام دهد و نماز را به پایان ببرد.

مسأله ۲۴۲- مقدار واجب سلام یکی از این دو جمله است:

۱- «السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ».

۲- «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

و اگر سلام اول را بگوید، احتیاط واجب آن است که دومی را هم بگوید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۵

و مستحب است پس از تشهد و قبل از سلام بگوید:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

ترتیب

مسأله ۲۴۳- نماز باید بدین ترتیب خوانده شود:

تکبیره الاحرام، قرائت، رکوع، سجود، و در رکعت دوم پس از سجود، تشهد بخواند و در رکعت آخر، پس از تشهد، سلام دهد.

موالات

مسأله ۲۴۴- موالات؛ یعنی پشت سر هم بودن اجزای نماز و فاصله نیانداختن بین آنها.

مسأله ۲۴۵- اگر کسی بقدری بین اجزای نماز فاصله بیندازد که نگویند نماز می‌خواند، نمازش باطل است.

مسأله ۲۴۶- طول دادن رکوع و سجود و خواندن سوره‌های بزرگ، موالات را برهم نمی‌زند.

[مستحبات نماز]

قنوت

مسأله ۲۴۷- مستحب است در رکعت دوم نماز، بعد از حمد و سوره و پیش از رکوع، قنوت بخواند؛ یعنی دست‌ها را بلند کند و مقابل صورت بگیرد و دعا یا ذکر بخواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۶

مسأله ۲۴۸- در قنوت هر ذکر بگوید، اگر چه یک «سبحان الله» باشد، کافی است و می‌تواند این دعا را بخواند:

«رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

تعقیب نماز

تعقیب؛ یعنی مشغول شدن به ذکر و دعا و قرآن بعد از سلام نماز.

مسأله ۲۴۹- بهتر است انسان در حال تعقیب رو به قبله باشد.

مسأله ۲۵۰- لازم نیست تعقیب به زبان عربی گفته شود، ولی بهتر است چیزهایی را که در کتاب‌های دعا دستور داده‌اند، بخواند.

مسأله ۲۵۱- از چیزهایی که برای تعقیب نماز زیاد سفارش شده، تسبیح حضرت زهرا علیها السلام است؛ یعنی گفتن ۳۴ مرتبه «الله اکبر» و ۳۳ مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و ۳۳ مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ».

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۷

مبطلات نماز

اشاره

مسأله ۲۵۲- آنگاه که نماز گزار، تکبیره الاحرام می‌گوید و نماز را شروع می‌کند، تا پایان آن، بعضی از کارها بر او حرام می‌شود که اگر در نماز، یکی از آنها را انجام دهد، نمازش باطل است، مانند:

- سخن گفتن.
- خندیدن.
- گریستن.
- روی از قبله برگرداندن.
- احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۸
- خوردن و آشامیدن.
- بر هم زدن صورت نماز.
- کم یا زیاد کردن ارکان نماز (به شرحی که در مسأله شماره ۱۹۴ گذشت.) «۱»

احکام مبطلات نماز

سخن گفتن

- مسأله ۲۵۳- اگر نماز گزار عمداً کلمه‌ای بگوید که دو حرف یا بیشتر داشته باشد، اگر چه آن کلمه معنایی هم نداشته باشد، نمازش باطل است.
- مسأله ۲۵۴- اگر از روی فراموشی سخن بگوید؛ مثلاً متوجه نیست که در حال نماز است، نماز باطل نمی‌شود.
- مسأله ۲۵۵- سرفه کردن و عطسه نمودن، نماز را باطل نمی‌کند.
- مسأله ۲۵۶- در نماز نباید به کسی سلام کرد، ولی اگر کسی به نماز گزار سلام کند، واجب است جواب او را بدهد، و باید همانطور که او سلام کرده جواب دهد؛ مثلاً اگر گفته: «سلام علیکم»، در جواب بگوید، «سلام علیکم»، ولی در

(۱). برای آشنایی با سایر مبطلات نماز می‌توان به رساله توضیح المسائل، مسأله ۱۱۳۵، مراجعه نمود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۹۹
جواب «علیکم السلام» باید بگوید: «سلام علیکم».

خندیدن

- مسأله ۲۵۷- اگر نماز گزار عمداً با صدا بخندد، نمازش باطل است، چنانچه سهواً هم با صدا بخندد بطوری که صورت نماز از بین برود نماز باطل است.
- مسأله ۲۵۸- لبخند زدن نماز را باطل نمی‌کند.

روی از قبله برگرداندن

مسئله ۲۵۹- اگر عمداً به قدری روی خود را از قبله برگرداند که نگویند رو به قبله است، نمازش باطل است.
 مسئله ۲۶۰- اگر تمام صورت را به طرف راست یا چپ قبله برگرداند، -عمداً باشد یا سهواً- نماز وی صحیح است، اگر چه این عمل، کراهت دارد.

خوردن و آشامیدن

مسئله ۲۶۱- اگر نماز گزار چیزی بخورد یا بیاشامد، بطوری که نگویند نماز می‌خواند، نمازش باطل است.
 مسئله ۲۶۲- اگر نماز گزار چیزی بخورد یا بیاشامد، به طوری که موالات نماز از بین برود، هر چند صورت نماز برهم نخورد، بنا بر احتیاط واجب، نمازش باطل می‌شود.
 احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۰

بر هم خوردن صورت نماز

مسئله ۲۶۳- اگر در بین نماز کاری کند که صورت نماز را بر هم زند؛ مثل دست زدن، به هوا پریدن و، ... هر چند از روی فراموشی باشد، نماز باطل می‌شود.
 مسئله ۲۶۴- اگر در بین نماز به قدری ساکت بماند که نگویند نماز می‌خواند، نمازش باطل می‌شود.
 مسئله ۲۶۵- رها کردن نماز واجب- شکستن نماز- حرام است، مگر در حال ناچاری؛ مانند این موارد:
 حفظ جان، حفظ مال، جلوگیری از ضرر مالی و بدنی
 مسئله ۲۶۶- شکستن نماز برای پرداخت بدهی مردم با این شرایط اشکال ندارد:
 * در بین نماز نمی‌تواند بدهی را بپردازد.
 * طلبکار، طلب خود را می‌خواهد.
 * وقت نماز تنگ نیست، یعنی می‌تواند پس از پرداخت بدهی، نماز را در وقت آن بخواند.
 مسئله ۲۶۷- شکستن نماز برای مالی که اهمیت ندارد، مکروه است.
 مسئله ۲۶۸- برخی از کارهایی که در نماز مکروه است:
 ۱- برهم گذاشتن چشم‌ها.
 ۲- بازی کردن با انگشتان و دست‌ها.
 احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۱
 ۳- سکوت کردن در هنگام خواندن حمد یا سوره و یا ذکر، برای شنیدن حرف کسی.
 ۴- هر کاری که خضوع را از بین ببرد.
 ۵- برگرداندن صورت به طرف راست یا چپ به مقدار کم، -چون زیاد آن نماز را باطل می‌کند-.
 احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۲

ترجمه اذان و اقامه

«اللَّهُ أَكْبَرُ».

خدا بزرگتر است.
«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

گواهی می‌دهم که جز آفریدگار جهان خدایی نیست.
«أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

گواهی می‌دهم که محمد پیغمبر خدا است.
«حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ».

بشتابید به سوی نماز.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۳
«حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ».

بشتابید به سوی رستگاری.

«حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ». بشتابید به سوی بهترین عمل.
«قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ».

همانا نماز برپا شد.
«اللَّهُ أَكْبَرُ».

خدا از همه بزرگتر است.
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

جز آفریدگار جهان خدایی نیست.

ترجمه نماز

تکبیره الاحرام: «اللَّهُ أَكْبَرُ».

خدا بزرگتر است.

حمد: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

بنام خداوند بخشنده مهربان.

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

ستایش، مخصوص خدا، پرودگار جهانیان است.

«الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

که بخشنده و مهربان است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۴

«مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ».

صاحب روز جزا و قیامت است.

«إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ».

تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوئیم.

«أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ».

ما را به راه راست هدایت فرما.

«صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ».

راه کسانی که به آنها نعمت داده‌ای.

«غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ».

نه راه کسانی که بر آنها غضب کرده‌ای، و نه گمراهان.

سوره: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

بنام خداوند بخشنده مهربان.

«قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ».

بگو او خداوند یکتاست.

«اللَّهُ الصَّمَدُ».

خداوند بی نیاز است.

«لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ».

نزاده و زاییده نشده است.

«وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ».

و هیچ کس، همتای او نیست.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۵

ذکر رکوع: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ».

خدای بزرگ خود را منزه می‌دانم و می‌ستایم.

ذکر سجود: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ».

خداوند خود را که از همه بالاتر است می‌ستایم و پیراسته می‌شمرم.

تسبیحات اربعه: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

منزه است خدا، ستایش مخصوص خدا است، جز آفریدگار جهان خدایی نیست و خدا از همه بزرگتر است.

تشهد: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ».

گواهی می‌دهم که جز آفریدگار، خدایی نیست و یکتا و بی‌همتاست و شریک ندارد.

«وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

و گواهی می‌دهم که محمد صلی الله علیه و آله و سلم بنده و فرستاده خداوند است.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ».

خداوندا! بر محمد و خاندان او درود فرست.

سلام: «السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد ای پیامبر!

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۶

«السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ».

درود بر ما- نماز گزاران- و بر بندگان شایسته خدا.
 «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

سلام بر شما و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۷

شکایات نماز

اشاره

گاهی ممکن است نماز گزار در انجام جزئی از نماز شک کند؛ مثلاً نمی‌داند تشهد را خوانده است یا نه، و یا نمی‌داند یک سجده بجا آورده است یا دو سجده، و گاهی در تعداد رکعاتی که خوانده است شک می‌کند؛ مثلاً نمی‌داند اکنون مشغول رکعت سوم است یا چهارم.

برای شک در نماز، احکام خاصی است و بیان تمام موارد آن از حد این نوشته خارج است، ولی بطور مختصر، به بیان اقسام شک و احکام هر کدام می‌پردازیم:

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۸

شک در اجزای نماز

مسئله ۲۶۹- اگر نماز گزار در انجام جزئی از اجزای نماز شک کند؛ یعنی نمی‌داند آن جزء را بجا آورده است یا نه، اگر جزء بعدی را شروع نکرده؛ یعنی هنوز از محل آن جزء نگذشته است؛ باید آن را بجا آورد. ولی اگر بعد از داخل شدن در جزء بعدی شک پیش آمده؛ یعنی از محل آن گذشته است؛ به چنین شکمی اعتنا نمی‌شود و نماز را ادامه می‌دهد و صحیح است.

مسئله ۲۷۰- اگر بعد از انجام جزئی از نماز در صحت آن شک کند، یعنی نمی‌داند جزئی را که بجا آورده، صحیح انجام شده است یا نه، در این صورت به شک خود اعتنا نمی‌کند، یعنی؛ بنا را بر صحیح بودن آن می‌گذارد و نماز را ادامه می‌دهد.

شکهایی که نماز را باطل می‌کند

مسئله ۲۷۱- اگر در نماز دو رکعتی؛ مثل نماز صبح، یا در نماز مغرب، شک در رکعات پیش آید، نماز باطل است.

مسئله ۲۷۲- اگر بین یک و بیشتر از یک شک کند؛ مثلاً یک و دو، یا یک و سه، نماز باطل است.

مسئله ۲۷۳- اگر در نماز نداند چند رکعت خوانده، نماز باطل است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۰۹

مسئله ۲۷۴- شک در رکعات نماز چهار رکعتی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۰

[شکهایی که نباید به آنها اعتنا کرد]

مسئله ۲۷۵- شکهایی که نباید به آنها اعتنا کرد:

* در نماز مستحبی.

* در نماز جماعت.

* پس از سلام نماز.

* بعد از گذشت وقت نماز.

مسئله ۲۷۶- اگر در تعداد رکعت‌های نماز مستحبی شک کند، بنا را بر دو می‌گذارد چون تمام نمازهای مستحبی - بجز نماز وتر و اعرابی - دو رکعتی است. پس اگر شک بین یک و دو یا دو و بیشتر از آن پیش آید، بنا را بر دو می‌گذارد و نماز صحیح است.

مسئله ۲۷۷- در نماز جماعت، اگر امام جماعت در رکعت‌های نماز شک کند ولی مأوم شک نداشته باشد و به امام بفهماند که رکعت چندم است، امام جماعت نباید به شک خود اعتنا کند و همچنین اگر مأوم شک کند، ولی امام جماعت شک نداشته باشد، همانگونه که امام جماعت نماز را انجام می‌دهد، او هم عمل می‌کند و صحیح است.

مسئله ۲۷۸- اگر بعد از سلام نماز شک کند که نمازش صحیح بوده یا نه؛ مثلاً شک کند رکوع کرده یا نه، یا بعد از سلام نماز چهار رکعتی شک کند چهار رکعت خوانده یا پنج رکعت، به شک خود اعتنا نکند، ولی اگر هر دو طرف شک او احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۱

باطل باشد؛ مثلاً بعد از سلام نماز چهار رکعتی شک کند که سه رکعت خوانده یا پنج رکعت، نمازش باطل است.

مسئله ۲۷۹- اگر بعد از گذشتن وقت نماز شک کند که نماز خوانده یا نه، یا گمان کند که نخوانده، خواندن آن لازم نیست، ولی اگر پیش از گذشتن وقت شک کند که نماز خوانده یا نه، یا گمان کند که نخوانده، باید آن را بجا آورد.

مسئله ۲۸۰- اگر یکی از شکهایی که نماز را باطل می‌کند، پیش آید، باید مقداری فکر کند و چنانچه چیزی یادش نیامد و شک باقی ماند، نماز را برهم می‌زند و دوباره شروع کند.

نماز احتیاط

مسئله ۲۸۱- در مواردی که نماز احتیاط واجب می‌شود، مثل: شک بین ۳ و ۴، باید بعد از سلام نماز، بدون آنکه صورت نماز را برهم بزند و یا مبطلی از مبطلات نماز را انجام دهد، برخیزد و بدون اذان و اقامه تکبیر بگوید و نماز احتیاط را بخواند.

مسئله ۲۸۲- فرق نماز احتیاط با نمازهای دیگر:

* نیت آن را نباید به زبان آورد.

* سوره و قنوت ندارد (هر چند دو رکعتی باشد).

* سوره حمد، حتی بسم الله را بنابر احتیاط واجب باید آهسته بخواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۲

مسئله ۲۸۳- اگر یک رکعت نماز احتیاط، واجب باشد، پس از سجده‌ها، تشهد می‌خواند و سلام می‌دهد و اگر دو رکعت واجب شده باشد، نباید در رکعت اول تشهد و سلام بخواند، بلکه باید یک رکعت دیگر هم (بدون تکبیره الاحرام) بخواند و در پایان رکعت دوم تشهد بخواند و سلام دهد.

سجده سهو

مسئله ۲۸۴- در مواردی که سجده سهو واجب می‌شود، مانند: شک بین ۴ و ۵ در حالت نشسته، باید بعد از سلام نماز، به سجده رود و بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ» یا «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» و یا بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ» و بعد بنشیند و دوباره به سجده رود و یکی از ذکرهای بالا را بگوید. سپس

بنشینند و تشهد و سلام را بخوانند.

نماز مسافر

اشاره

مسأله ۲۸۵- انسان باید در سفر، نمازهای چهار رکعتی را دو رکعت- یعنی شکسته- بجا آورد، به شرط آن که مسافرتش از هشت فرسخ کمتر نباشد. هشت فرسخ شرعی، احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۳ تقریباً ۴۵ کیلومتر است.

مسأله ۲۸۶- اگر مسافر از جایی که نمازش تمام است؛ مثل وطن، حد اقل چهار فرسخ می‌رود و چهار فرسخ برمی‌گردد، نمازش در این سفر هم شکسته است.

مسأله ۲۸۷- کسی که به مسافرت می‌رود، زمانی باید نمازش را شکسته بخواند که حد اقل به مقداری دور شود که اذان آنجا را نشنود و اهل آنجا او را نبینند و نشانه آن این است که اهل آنجا را نبیند و چنانچه قبل از آن که به این مقدار دور شود، بخواند نماز بخواند، باید نماز را تمام بخواند.

مسأله ۲۸۸- اگر به جایی می‌رود که دو راه دارد، یک راه آن کمتر از هشت فرسخ و راه دیگر آن هشت فرسخ یا بیشتر باشد، چنانچه از راهی که هشت فرسخ است برود، باید نماز را شکسته بخواند و اگر از راهی که هشت فرسخ نیست برود، باید نماز را چهار رکعتی بخواند؛ مثلاً اگر از وطن به روستایی می‌رود که دو راه دارد؛ یک راه ۴ فرسخ است و راه دیگر ۳ فرسخ، اگر از راه اول برود و از همان راه برگردد، نمازش در بین راه و در آن روستا، شکسته است.

ولی اگر از راه اول برود و از راه دیگر برگردد و یا از راه دوم برود و از همان راه برگردد، چون مجموع سفر کمتر از ۸ فرسخ می‌باشد، نماز در بین راه و در آن روستا تمام است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۴

مسأله ۲۸۹- در این موارد، در سفر، نماز باید تمام خوانده شود:

۱- قبل از آن که هشت فرسخ برود، از وطن خود می‌گذرد و یا در جایی ده روز می‌ماند.

۲- از اول قصد نداشته است به سفر هشت فرسخی برود و بدون قصد، این مسافت را پیموده است؛ مثل کسی که به دنبال گمشده‌ای می‌گردد.

۳- در بین راه از قصد سفر برگردد؛ یعنی قبل از رسیدن به چهار فرسخ، از رفتن منصرف شود.

۴- کسی که شغل او مسافرت است، مثل راننده قطار و ماشینهای برون شهری، خلبان، ملوان (در سفری که شغل اوست).

۵- کسی که برای کارش بطور متعارف بین ده روز، حد اقل یک بار به مسافرت می‌رود؛ مانند دانش‌آموزی که برای تحصیل به شهر دیگر می‌رود و هر جمعه به وطن خود برمی‌گردد.

۶- کسی که به سفر حرام می‌رود؛ مانند سفری که موجب اذیت پدر و مادر باشد.

مسأله ۲۹۰- در این مکانها نماز تمام است:

در وطن.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۵

در جایی که بنا دارد ده روز بماند.

در جایی که سی روز با تردید مانده است؛ یعنی معلوم نبوده که می ماند یا می رود و تا سی روز به همین حالت مانده، و جایی هم نرفته است، در این صورت باید بعد از سی روز نماز را تمام بخواند.

وطن کجاست؟

مسأله ۲۹۱- وطن، جایی است که انسان برای اقامت و زندگی خود اختیار کرده است، خواه در آنجا به دنیا آمده و وطن پدر و مادرش باشد، یا خودش آنجا را برای زندگی اختیار کرده است.

مسأله ۲۹۲- فرزند، تا زمانی که با پدر و مادر زندگی می کند و مستقل نشده است، همان وطن پدر و مادر وطن او نیز می باشد، هر چند در آنجا به دنیا نیامده باشد و پس از آنکه در زندگی مستقل شد، اگر جای دیگری را برای زندگی همیشگی اختیار کرد، آنجا وطن او می شود. بنابراین به عنوان مثال پدر و مادری که اهل اصفهان هستند، ولی مدتی برای کار به شیراز رفته اند و بنا دارند باز به اصفهان برگردند و فرزند در شیراز به دنیا آمده است. ولی چون اصفهان وطن پدر و مادر می باشد، تا زمانی که فرزند با آنها زندگی می کند، اصفهان برای او نیز حکم وطن را دارد و اگر به اصفهان برود،

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۶

باید در آنجا نماز را تمام بخواند.

مسأله ۲۹۳- اگر وضع اقامت انسان، در غیر وطن اصلی، به گونه ای باشد که انتقال او از آنجا به محلی دیگر، مثل انتقال سایر اهالی آن محل، محتاج به سببی خاص باشد، آنجا وطن او محسوب می گردد.

مسأله ۲۹۴- اگر قصد دارد در محلی که وطن اصلی او نیست مدتی بماند و بعد به جای دیگری برود، آنجا وطن او حساب نمی شود، مانند دانشجویی که مدتی برای تحصیل در شهری می ماند.

مسأله ۲۹۵- اگر انسان بدون قصد ماندن همیشگی و بدون قصد رفتن در جایی آن قدر بماند که مردم او را اهل آنجا بدانند، آنجا حکم وطن او را دارد.

مسأله ۲۹۶- اگر به جایی برود که قبلاً وطن او بوده، ولی هم اکنون از آنجا اعراض کرده است؛ یعنی بنا گذاشته که دیگر برای سکونت به آنجا برنگردد، نباید نماز را تمام بخواند، اگر چه وطن دیگری هم برای خود اختیار نکرده باشد.

مسأله ۲۹۷- مسافری که به وطنش برمی گردد، وقتی دیوار وطن را ببیند، باید نماز را تمام بخواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۷

قصد ده روز

مسأله ۲۹۸- مسافری که قصد کرده ده روز در محلی بماند، اگر بیشتر از ده روز در آنجا بماند، تا وقتی مسافرت نکرده است باید نمازش را تمام بخواند و لازم نیست دوباره قصد ماندن ده روز کند.

مسأله ۲۹۹- اگر مسافر از قصد ده روز برگردد:

الف: قبل از خواندن نماز چهار رکعتی از قصد خود برگردد؛ باید نماز را شکسته بخواند.

ب: بعد از خواندن یک نماز چهار رکعتی از قصد خود برگردد؛ تا وقتی که در آنجا هست باید نماز را تمام بخواند.

نماز قضا

نماز قضا، نمازی را گویند که بعد از وقت خوانده شود.

مسئله ۳۰۰- انسان باید نمازهای واجب را در وقت معین آن بخواند و چنانچه بدون عذر نمازی از او قضا شود، گناهکار است و باید توبه کرده و قضای آن را هم بجا آورد.

مسئله ۳۰۱- در دو مورد، بجا آوردن قضای نماز، واجب است:

الف: نماز واجب را در وقت آن، نخوانده باشد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۸

ب: بعد از وقت متوجه شود نمازی که خوانده، باطل بوده است.

مسئله ۳۰۲- کسی که نماز قضا دارد، نباید در خواندن آن کوتاهی کند، ولی واجب نیست فوراً آن را بجا آورد.

مسئله ۳۰۳- قضای نمازهای روزانه مربوط به یک روز، باید به ترتیب خوانده شود، ولی مثلاً کسی که یک روز نماز عصر و روز بعد نماز ظهر را نخوانده، ترتیب آن‌ها لازم نیست.

مسئله ۳۰۴- کسی که می‌داند نماز قضا دارد، ولی شماره آنها را نمی‌داند؛ مثلاً نمی‌داند چهار تا بوده یا پنج تا، چنانچه کمتر را بخواند کافی است.

مسئله ۳۰۵- اگر شماره آنها را می‌دانسته، ولی فراموش کرده است، بهتر است بقدری نماز بخواند که یقین کند تمام آنها را خوانده است.

مسئله ۳۰۶- نماز قضا را با جماعت می‌توان خواند، چه نماز امام جماعت ادا باشد یا قضا، و لازم نیست هر دو، یک نماز را بخوانند، مثلاً اگر نماز قضای صبح را با نماز ظهر یا عصر امام بخواند، اشکال ندارد.

مسئله ۳۰۷- اگر مسافری که باید نماز را شکسته بخواند، نماز ظهر یا عصر یا عشاء، از او قضا شود، باید آن را دو رکعتی بجا آورد، اگر چه در غیر سفر بخواهد قضای آن را بجا آورد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۱۹

مسئله ۳۰۸- در سفر نمی‌توان روزه گرفت، حتی روزه قضا، ولی نماز قضا می‌توان بجا آورد.

مسئله ۳۰۹- اگر در سفر بخواهد نمازهایی را که غیر سفر قضا شده است بجا آورد، باید نمازهای ظهر و عصر و عشاء را چهار رکعتی قضا کند.

مسئله ۳۱۰- نماز قضا را در هر وقتی می‌توان بجا آورد، یعنی قضای نماز صبح را می‌توان ظهر یا شب خواند.

نماز قضای پدر و مادر

مسئله ۳۱۱- تا انسان زنده است، اگر چه از خواندن نماز خود عاجز باشد، دیگری نمی‌تواند نمازهای او را قضا کند.

مسئله ۳۱۲- اگر پدر به جهت عذری نماز یا روزه‌اش را بجا نیاورده باشد، پس از مرگ او، بر پسر بزرگتر واجب است آنها را قضا نماید، اما اگر از روی نافرمانی ترک کرده باشد، بنا بر احتیاط واجب پسر بزرگتر، آن را قضا نماید.

نماز جماعت

اشاره

وحدت امت اسلامی، از جمله مسائلی است که اسلام، به آن اهمیت بسیاری داده است، و برای حفظ و ادامه آن، برنامه‌های ویژه‌ای دارد؛ یکی از آنها نماز جماعت است.

در نماز جماعت، یکی از نماز گزاران که دارای ویژگی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۰

خاصی است پیشاپیش جمعیت می‌ایستد و دیگران در صفوفی منظم، پشت سر او و هماهنگ با او نماز را بجا می‌آورند.

کسی که در این نماز دسته جمعی، پیشاپیش جمعیت می‌ایستد «امام جماعت» است و کسی که پشت سر او، در نماز از او پیروی می‌کند، «مأموم» نام دارد.

اهمیت نماز جماعت

گذشته از آنکه در روایات زیادی، برای نماز جماعت، اجر و پاداش بسیاری وارد شده است، با دقت در برخی از مسائل احکام، به

اهمیت این عبادت پی می‌بریم، و در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌کنیم:

مسئله ۳۱۳- شرکت در نماز جماعت برای هر کس مستحب است، بویژه برای همسایه مسجد.

مسئله ۳۱۴- مستحب است، انسان صبر کند که نماز را به جماعت بخواند.

مسئله ۳۱۵- نماز جماعت، هر چند اول وقت خوانده نشود، از نماز فرادای «۱» اول وقت بهتر است.

مسئله ۳۱۶- نماز جماعتی که مختصر خوانده می‌شود، از

(۱). نمازی که به تنهایی خوانده شود و به جماعت خوانده نشود، «نماز فرادا» نام دارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۱

نماز فرادایی که آن را طول بدهد بهتر است.

مسئله ۳۱۷- سزاوار نیست انسان بدون عذر نماز جماعت را ترک کند.

مسئله ۳۱۸- حاضر نشدن به نماز جماعت از روی بی‌اعتنایی به آن، جایز نیست.

شرایط نماز جماعت

مسئله ۳۱۹- هنگام برپایی نماز جماعت، شرایط زیر باید مراعات شود:

۱- مأموم از امام جلوتر نایستد، و احتیاط واجب آن است که کمی عقب‌تر بایستد.

۲- جایگاه امام جماعت از جایگاه مأمومین، بالاتر نباشد.

۳- فاصله امام و مأموم و همچنین بین صف‌ها، زیاد نباشد، و احتیاط آن است که فاصله بیش از یک گام نباشد.

۴- بین امام و مأموم و همچنین بین صف‌ها، چیزی مانند دیوار یا پرده مانع نباشد، ولی نصب پرده و مانند آن بین صف مردها و زنها اشکال ندارد.

مسئله ۳۲۰- امام جماعت باید بالغ و عادل باشد و نماز را بطور صحیح بخواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۲

پیوستن به نماز جماعت (اقتدا کردن)

مسئله ۳۲۱- در هر رکعت، تنها در بین قرائت و در رکوع می‌توان به «امام» اقتدا کرد، پس اگر به رکوع امام جماعت نرسد، باید در

رکعت بعد اقتدا کند، و اگر تنها به رکوع امام جماعت هم برسد، یک رکعت به حساب می‌آید.

مسأله ۳۲۲- حالات مختلف برای پیوستن به نماز جماعت:

رکعت اول

۱- در بین قرائت: مأموم حمد و سوره را نمی‌خواند و بقیه اعمال را با امام جماعت بجا می‌آورد.

۲- در رکوع: رکوع و بقیه اعمال را با امام جماعت بجا می‌آورد.

رکعت دوم

۱- در بین قرائت: مأموم حمد و سوره را نمی‌خواند و با امام، قنوت و رکوع و سجده را بجا می‌آورد و آنگاه که امام جماعت تشهد می‌خواند، بنا بر احتیاط واجب باید به صورت نیم‌خیز، بنشیند «۱» و اگر نماز دو رکعتی است یک رکعت دیگر به تنهایی بخواند و نماز را تمام کند و اگر سه یا چهار رکعتی

(۱) به این عمل «تَجافی» گفته می‌شود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۳

است، در رکعت دوم که امام جماعت در رکعت سوم می‌باشد، حمد و سوره بخواند (هر چند امام جماعت تسیحات بخواند) و آنگاه که امام جماعت رکعت سوم را تمام کرد، و برای رکعت چهارم بر می‌خیزد، مأموم باید پس از دو سجده، تشهد بخواند، و برای خواندن رکعت سوم برخیزد و در رکعت آخر نماز که امام جماعت با تشهد و سلام، نماز را به پایان می‌برد یک رکعت دیگر می‌خواند.

۲- در رکوع: رکوع را با امام جماعت بجا می‌آورد و بقیه نماز را همانگونه که گفته شد، انجام می‌دهد.

رکعت سوم

۱- در بین قرائت: زمانی که می‌داند اگر اقتدا کند، برای خواندن حمد و سوره و یا حمد تنها وقت دارد، می‌تواند اقتدا کند و باید حمد و سوره یا فقط حمد را بخواند، و اگر می‌داند فرصت ندارد، بنا بر احتیاط واجب باید صبر کند تا امام جماعت به رکوع رود، سپس به او اقتدا کند.

۲- در رکوع: چنانچه در رکوع اقتدا کند، رکوع را با امام بجا می‌آورد و حمد و سوره برای آن رکعت ساقط است، و بقیه نماز را همانگونه که قبلاً بیان شد بجا می‌آورد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۴

رکعت چهارم

۱- در بین قرائت: حکم اقتدا در رکعت سوم را دارد، و آنگاه که امام جماعت در رکعت آخر نماز برای تشهد و سلام می‌نشیند، بنا بر احتیاط واجب، بطور نیم‌خیز بنشیند تا تشهد امام جماعت تمام شود و سپس برخیزد.

۲- در رکوع: رکوع و سجده‌ها را با امام بجا می‌آورد، (اکنون رکعت چهارم امام و رکعت اول مأموم است) و بقیه نماز را همانگونه که گذشت انجام می‌دهد.

احکام نماز جماعت

مسأله ۳۲۳- اگر امام جماعت یکی از نمازهای یومیه را می‌خواند، هر کدام از نمازهای یومیه را می‌توان به او اقتدا کرد، بنابراین اگر امام، نماز عصر را می‌خواند، مأموم می‌تواند، نماز ظهر را به او اقتدا کند، و اگر مأموم پس از آنکه نماز ظهر را خواند، جماعت برپا شود می‌تواند، نماز عصر را به ظهر امام جماعت اقتدا کند.

مسئله ۳۲۴- مأموم می‌تواند نماز قضای خود را به نماز ادای امام، اقتدا کند، هر چند قضای دیگر نمازهای یومیّه باشد، مثلاً امام جماعت نماز ظهر را می‌خواند و او قضای نماز صبح را.

مسئله ۳۲۵- نماز جماعت، حدّ اقل با دو نفر برپا می‌شود،

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۵

یک نفر امام و یک نفر هم مأموم، مگر در نماز جمعه و عید فطر و قربان.

مسئله ۳۲۶- نمازهای مستحبی را نمی‌توان به جماعت خواند، مگر نماز طلب باران. «۱»

مسئله ۳۲۷- مأموم نباید تکبیره الاحرام را پیش از امام بگوید، بلکه تا تکبیر امام تمام نشده، نباید تکبیر بگوید.

مسئله ۳۲۸- مأموم، باید غیر از حمد و سوره، بقیه نماز را خودش بخواند، ولی اگر رکعت اول یا دوم او، و رکعت سوم یا چهارم امام باشد، باید حمد و سوره را نیز بخواند.

نماز جمعه

اشاره

یکی از اجتماعات هفتگی مسلمانان «نماز جمعه» است، و نماز گزاران در روز جمعه می‌توانند با نماز ظهر، نماز جمعه بخوانند و نماز جمعه کفایت از نماز ظهر نمی‌کند.

در فضیلت این نماز، همین بس که سوره‌ای در قرآن به این نام آمده و در آنجا صریحاً مؤمنان را به حضور در نماز جمعه دعوت فرموده است.

(۱). به این نماز «استسقاء» گفته می‌شود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۶

چگونگی نماز جمعه

مسئله ۳۲۹- نماز جمعه دو رکعت است، مانند نماز صبح، ولی دو خطبه دارد که توسط امام جمعه، قبل از نماز ایراد می‌شود.

مسئله ۳۳۰- احتیاط آن است که امام جمعه حمد و سوره را بلند بخواند.

مسئله ۳۳۱- در نماز جمعه مستحب است در رکعت اول پس از سوره حمد، سوره «جمعه» و در رکعت دوم پس از حمد «منافقون» خوانده شود.

مسئله ۳۳۲- در نماز جمعه دو قنوت مستحب است، یکی در رکعت اول، پیش از رکوع، دیگری در رکعت دوم، پس از رکوع.

شرایط نماز جمعه

مسئله ۳۳۳- در نماز جمعه شرایط زیر باید مراعات شود:

* تمام شرایطی که در نماز جماعت باید رعایت شود، در نماز جمعه هم معتبر است.

* باید به جماعت برگزار شود و فرادا صحیح نیست.

* حد اقل تعداد افراد، برای برپایی نماز جمعه، پنج نفر می‌باشد؛ یعنی یک نفر امام، و چهار مأموم.

* بین دو نماز جمعه، حد اقل باید یک فرسخ فاصله باشد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۷

وظیفه نمازگزاران جمعه

مسأله ۳۳۴- بنا بر احتیاط واجب مأمومین باید به خطبه‌ها گوش دهند.

مسأله ۳۳۵- احتیاط مستحب است از سخن گفتن پرهیزند.

مسأله ۳۳۶- احتیاط مستحب است، شنوندگان، هنگام ایراد خطبه‌ها، رو به امام جمعه بنشینند و به این طرف و آن طرف نگاه نکنند.

مسأله ۳۳۷- اگر انسان به رکعت اول نماز جمعه نرسد، در صورتی که خود را به رکعت دوم، هر چند در رکوع، برساند صحیح است و رکعت دوم را خودش می‌خواند.

نماز آیات

اشاره

مسأله ۳۳۸- یکی از نمازهای واجب «نماز آیات» است که به سبب پیش آمدن این حوادث واجب می‌شود:

زلزله، خسوف (ماه گرفتگی)، کسوف (خورشید گرفتگی)، و نیز رعد و برق، و وزیدن بادهای زرد و سرخ در صورتی که بیشتر مردم بترسند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۸

چگونگی نماز آیات

مسأله ۳۳۹- نماز آیات دو رکعت است و هر رکعت آن پنج رکوع دارد و قبل از هر رکوع، سوره حمد و سوره دیگری از قرآن خوانده می‌شود؛ ولی می‌توان یک سوره را پنج قسمت کرده و قبل از هر رکوع یک قسمت از آن را خواند، که در این صورت، در دو رکعت دو حمد و دو سوره خوانده می‌شود.

در اینجا با تقسیم سوره «اخلاص» چگونگی نماز آیات را می‌آوریم:

رکعت اول

پس از تکبیره الاحرام سوره حمد را بخواند و «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بگوید و به رکوع رود.

سپس بایستد و بگوید: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و به رکوع رود.

بار دیگر بایستد و بگوید: «اللَّهُ الصَّمَدُ» و به رکوع رود.

سر از رکوع بردارد و بگوید «لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ» و به رکوع رود.

از رکوع سر بردارد و بگوید: «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» و به رکوع رود.

و بعد از سر برداشتن از رکوع به سجده رود و پس از انجام دو سجده برای رکعت دوم برخیزد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۲۹

رکعت دوم

رکعت دوم را نیز مانند رکعت اول بجا می‌آورد و سپس با تشهد و سلام، نماز به پایان می‌برد.

احکام نماز آیات

مسئله ۳۴۰- اگر یکی از سبب‌های نماز آیات در شهری اتفاق بیافتد، فقط مردم همان شهر باید نماز آیات بخوانند و بر مردم جاهای دیگر واجب نیست.

مسئله ۳۴۱- اگر در یک رکعت از نماز آیات پنج مرتبه حمد و سوره بخواند و در رکعت دیگر یک حمد بخواند و سوره را تقسیم کند صحیح است.

مسئله ۳۴۲- مستحب است پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم قنوت بخواند، و اگر تنها یک قنوت پیش از رکوع دهم بخواند کافی است.

مسئله ۳۴۳- هر یک از رکوع‌های نماز آیات، رکن است، که اگر عمداً یا سهواً کم یا زیاد شود، نماز باطل است.

مسئله ۳۴۴- نماز آیات را می‌توان به جماعت خواند، که در این صورت حمد و سوره‌ها را تنها امام جماعت می‌خواند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۰

نمازهای مستحب

اشاره

«۱» مسئله ۳۴۵- نمازهای مستحب بسیار است و این نوشته گنجایش تمام آنها را ندارد، اما برخی از آنها را که اهمیت بیشتری دارد می‌آوریم:

نماز عید

اشاره

مسئله ۳۴۶- در دو عید «فطر» و «قربان» خواندن نماز مخصوص عید مستحب است.

وقت نماز عید

مسئله ۳۴۷- وقت نماز عید، از طلوع آفتاب است تا ظهر.

مسئله ۳۴۸- مستحب است، در عید فطر، بعد از بلند شدن آفتاب، افطار کنند و زکات فطره «۲»، را هم بدهند، سپس نماز عید را بخوانند.

چگونگی نماز عید

نماز عید دو رکعت است، با نُه قنوت و اینگونه خوانده می‌شود:

(۱). نماز مستحب را «نافله» گویند.

(۲). زکات فطره یکی از واجب‌های مالی است که روز عید فطر باید پرداخت شود. (به مسئله ۳۸۴ مراجعه کنید).

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۱

* در رکعت اول نماز پس از حمد و سوره باید پنج تکبیر گفته شود، و بعد از هر تکبیر یک قنوت، و بعد از قنوت پنجم تکبیر دیگری و سپس رکوع و دو سجده.

* در رکعت دوم پس از حمد و سوره چهار تکبیر گفته می‌شود و بعد از هر تکبیر یک قنوت و بعد از قنوت چهارم، تکبیر دیگری و سپس رکوع و دو سجده و تشهد و سلام.

* در قنوت‌های نماز عید، هر دعا و ذکر بخواند، کافی است، ولی بهتر است، این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ اهْلِلْ الْكِبْرِيَاءَ وَالْعِظْمَةَ وَاهْلِلِ الْجُودَ وَالْجَبْرُوتَ وَاهْلِلِ الْعَفْوَ وَالرَّحِمَةَ وَاهْلِلِ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً وَلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَكِرَامَةً وَمَزِيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ ادْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الْمُخْلِصُونَ.»

نافله‌های شبانه‌روزی

اشاره

نافله‌های شبانه‌روزی در غیر روز جمعه ۳۴ رکعت است که از جمله آنها یازده رکعت «نافله شب» و دو رکعت «نافله صبح» و دو

رکعت «نافله عشاء» می‌باشد که ثواب

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۲

بسیار دارد. «۱»

نماز شب

اشاره

مسأله ۳۴۹- نماز شب ۱۱ رکعت است که بدین ترتیب خوانده می‌شود:

دو رکعت به نیت نافله شب.

دو رکعت به نیت نافله شب.

دو رکعت به نیت نافله شب.

دو رکعت به نیت نافله شب.

دو رکعت به نیت نافله شفع.

یک رکعت به نیت نافله وتر.

وقت نماز شب

مسأله ۳۵۰- وقت نماز شب از نصف شب است تا اذان صبح و بهتر است نزدیک اذان صبح خوانده شود.

مسأله ۳۵۱- مسافر و کسی که برای او سخت است نافله شب را بعد از نصف شب بخواند، می‌تواند آن را در اول شب بجا آورد.

(۱). برای آشنایی بیشتر با نافله‌های شبانه روزی به رساله توضیح المسائل، مسأله ۷۷۲، مراجعه کنید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۳

نماز غفيله

اشاره

مسأله ۳۵۲- یکی دیگر از نمازهای مستحبی، نماز «غفيله» است که بین نماز مغرب و عشا خوانده می‌شود.

کیفیت نماز غفيله

مسأله ۳۵۳- نماز غفيله دو رکعت است، که در رکعت اول، پس از حمد، باید این آیه خوانده شود:

«وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ».

و در رکعت دوم، پس از حمد، این آیه خوانده می‌شود:

«وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي البُرِّ وَالبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حِجَّةُ فِي ظُلُمَاتِ الأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَ لَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ».

و در قنوت آن، این دعا خوانده می‌شود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي فِي الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَ القَادِرُ عَلَيَّ طَلِّبِ تَعْلَمِ حَاجَتِي فَاسْأَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَهَا لِي».

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۴

روزه

اشاره

یکی دیگر از کارهای واجب و برنامه‌های سالانه اسلام برای خودسازی انسانها «روزه» است، و روزه آن است که انسان از «اذان صبح» تا «مغرب» برای اطاعت فرمان خداوند از برخی کارها که شرح آنها خواهد آمد بپرهیزد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۵

نیت روزه

مسأله ۳۵۴- روزه از عبادات است و باید برای انجام فرمان خداوند بجا آورده شود و این همان «نیت» روزه است.

مسأله ۳۵۵- انسان می‌تواند در هر شب ماه رمضان برای روزه فردای آن، نیت کند، و بهتر است که شب اول ماه هم روزه همه ماه را

نیت کند. مسأله ۳۵۶- لازم نیست نیت روزه را به زبان بگوید بلکه، همین قدر که برای انجام دستور خداوند عالم از اذان صبح تا مغرب، کاری که روزه را باطل می‌کند، انجام ندهد کافی است.

مبطلات روزه

مسأله ۳۵۷- روزه‌دار باید از «اذان صبح» تا «مغرب» از برخی کارها بپرهیزد و اگر یکی از آنها را انجام دهد، روزه‌اش باطل می‌شود، به مجموعه این کارها «مبطلات روزه» گفته می‌شود، که از جمله آنهاست:

* خوردن و آشامیدن.

* رساندن غبار غلیظ به حلق.

* فرو بردن تمام سر در آب.

* قی کردن.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۶

بجز آنکه گفته شد، کارهای دیگری نیز روزه را باطل می‌کند که برای آشنایی با آنها می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسأله ۱۵۸۱ مراجعه کنید.

احکام مبطلات روزه

خوردن و آشامیدن

اشاره

مسأله ۳۵۸- اگر روزه‌دار عمداً چیزی بخورد یا بیاشامد، روزه‌اش باطل می‌شود.

مسأله ۳۵۹- اگر کسی عمداً چیزی را که لای دندان‌ش مانده است فرو برد، روزه‌اش باطل می‌شود.

مسأله ۳۶۰- فرو بردن آب دهان، روزه را باطل نمی‌کند، هر چند زیاد باشد.

مسأله ۳۶۱- اگر روزه‌دار به سبب فراموشی (نمی‌داند روزه است) چیزی بخورد یا بیاشامد، روزه‌اش باطل نمی‌شود.

مسأله ۳۶۲- انسان نمی‌تواند، بخاطر ضعف، روزه را بخورد، ولی اگر ضعف او به قدری است که معمولاً نمی‌شود آن را تحمل کرد، خوردن اشکال ندارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۷

تزریق آمپول

مسأله ۳۶۳- تزریق آمپول و سرم روزه را باطل نمی‌کند.

رساندن غبار غلیظ به حلق

مسأله ۳۶۴- اگر روزه‌دار غبار غلیظی به حلق برساند، روزه‌اش باطل می‌شود؛ چه غبار خوراکیها باشد مانند آرد، یا غیر خوراکی، مانند خاک.

فرو بردن تمام سر در آب

مسئله ۳۶۵- اگر روزه‌دار عمداً تمام سر را در آب فرو برد، بنا بر احتیاط واجب روزه‌اش باطل می‌شود.
مسئله ۳۶۶- اگر روزه‌دار بی‌اختیار در آب بیافتد و تمام سر او را آب بگیرد، یا فراموش کند که روزه است و سر در آب فرو برد، روزه او باطل نمی‌شود، ولی همین که فهمید باید فوراً سر را از آب بیرون آورد.

قی کردن

مسئله ۳۶۷- هرگاه روزه‌دار عمداً قی کند، هر چند به سبب بیماری باشد، روزه‌اش باطل می‌شود.
مسئله ۳۶۸- اگر روزه‌دار نداند روزه است یا بی‌اختیار قی کند، روزه‌اش باطل نمی‌شود.
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۸

قضا و کفاره روزه

روزه قضا

مسئله ۳۶۹- اگر کسی روزه ماه رمضان را در وقت آن نگیرد، یا آن را باطل کند، باید بعد از ماه رمضان قضای آن را بجا آورد.

کفاره روزه

مسئله ۳۷۰- کسی که بدون عذر روزه خود را با یکی از مبطلات روزه باطل کند، باید قضای آن را بجا آورده و یکی از این کارها را نیز انجام دهد، و این همان کفاره روزه است:
* آزاد کردن یک برده
* دو ماه روزه گرفتن که سی و یک روز آن باید پی‌درپی باشد
* سیر کردن شصت فقیر، یا دادن یک مد طعام «۱» به هر یک از آنها.
کسی که کفاره بر او واجب شود، باید یکی از این سه را انجام دهد، و چون امروزه «برده» به معنای فقهی آن یافت نمی‌شود، مورد دوّم و سوّم را انجام دهد، و اگر هیچ یک از

(۱). مدّ طعام تقریباً ده سیر (۷۵۰ گرم) گندم یا جو و مانند اینهاست.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۳۹

اینها برایش مقدور نیست، باید چند مدّ طعام به فقیر بدهد و اگر هیچ کدام را نتواند عمل کند هر قدر را که می‌تواند عمل کند و صدقه بدهد، و اگر آن را هم نتواند انجام دهد، باید استغفار کند.

احکام قضا و کفاره روزه

مسئله ۳۷۱- لازم نیست قضای روزه را فوراً بجا آورد، ولی بنا بر احتیاط واجب باید تا رمضان سال بعد، انجام دهد.
مسئله ۳۷۲- انسان نباید در بجا آوردن کفاره کوتاهی کند، ولی لازم نیست، فوراً آن را انجام دهد و اگر چند سال بر آن بگذرد چیزی بر آن اضافه نمی‌شود.

مسئله ۳۷۳- اگر به سبب عذری مانند سفر، روزه نگرفته و پس از رمضان عذر او بر طرف شود و تا رمضان سال بعد، عمداً قضای آن را بجا نیاورد، باید علاوه بر قضا، برای هر روز، یک مد طعام به فقیر بدهد و همچنین اگر با عذر، قضای روزه را بجا نیاورد، بنابر احتیاط واجب، علاوه بر قضاء روزه باید یک مد طعام هم به فقیر بدهد.

مسئله ۳۷۴- اگر به سبب بیماری نتواند روزه بگیرد و آن بیماری تا رمضان سال بعد طول بکشد قضای آن ساقط می‌شود، ولی باید برای هر روز یک مد طعام به فقیر بدهد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۰

روزه مسافر

مسئله ۳۷۵- مسافری که باید نمازهای چهار رکعتی را در سفر، دو رکعت بخواند، نمی‌تواند در آن سفر روزه بگیرد، ولی باید قضای آن را بجا آورد، و مسافری که نمازش را تمام می‌خواند؛ مثل کسی که شغل او سفر است، باید در سفر روزه بگیرد.

مسئله ۳۷۶- اگر روزه‌دار بعد از ظهر مسافرت کند، باید روزه خود را تمام کند و صحیح است.

مسئله ۳۷۷- اگر روزه‌دار پیش از ظهر مسافرت کند، وقتی به «حدّ ترخص» برسد؛ یعنی به جایی برسد که صدای اذان شهر را نشنود و اهل آنجا او را نبینند، باید روزه خود را باطل کند و اگر پیش از آن روزه را باطل کند، به علاوه قضا، بنا بر احتیاط واجب، کفاره هم دارد.

مسئله ۳۷۸- مسافرت در ماه رمضان اشکال ندارد، ولی اگر برای فرار از روزه باشد، مکروه است.

مسئله ۳۷۹- اگر مسافر، پیش از ظهر به وطنش برسد، یا به جایی برسد که می‌خواهد ده روز در آنجا بماند، چنانچه تا آن وقت، کاری که روزه را باطل می‌کند انجام نداده، باید آن روز را روزه بگیرد و اگر انجام داده، نباید آن روز را روزه بگیرد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۱

مسئله ۳۸۰- اگر مسافر بعد از ظهر به وطنش، یا به جایی که می‌خواهد ده روز بماند برسد، نباید آن روز را روزه بگیرد.

زکات فطره

اشاره

مسئله ۳۸۱- پس از پایان یافتن ماه مبارک رمضان؛ یعنی در روز عید فطر، باید مقداری از مال خود را به عنوان زکات فطره به فقیر بدهد.

مقدار زکات فطره

مسئله ۳۸۲- برای خودش و کسانی که نان خور او هستند؛ مانند همسر و فرزند، هر نفر یک صاع، که تقریباً سه کیلوست.

جنس زکات فطره

مسئله ۳۸۳- جنس زکات فطره، گندم، جو، خرما، کشمش، برنج، ذرت و مانند اینهاست، و نیز اگر پول یکی از اینها داده شود، کافی است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۲

خمس

اشاره

یکی از وظایف اقتصادی مسلمانان، پرداختن «خمس» است، که در برخی از چیزها، باید ۱۵ آنها را برای مصارف مشخصی به حاکم اسلامی بپردازند.

مسأله ۳۸۴- در هفت چیز، خمس واجب است:

* آنچه از منفعت کسب زیاد بیاید.

* معدن.

* گنج.

* غنایم جنگی.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۳

* جواهری که با فرو رفتن در دریا به دست آید.

* مال حلال مخلوط به حرام.

* زمینی که کافر ذمی «۱» از مسلمانی بخرد.

مسأله ۳۸۵- پرداخت خمس نیز مانند نماز و روزه از واجبات است و تمام افراد بالغ و عاقل که یکی از موارد هفتگانه را داشته باشند، باید به آن عمل کنند.

یکی از آن موارد که اکثر افراد جامعه را در بر می‌گیرد، «خمس چیزی است که از خرج سال انسان و خانواده‌اش زیاد بیاید».

اسلام به کسب و کار افراد احترام گذاشته و تأمین نیاز خودشان را بر پرداخت خمس مقدم داشته است، بنابراین هر کس در طول سال می‌تواند تمام مخارج مورد نیاز خود را از درآمدش تأمین کند و در پایان سال، اگر چیزی اضافه نیامد، پرداخت خمس واجب نیست، ولی پس از آنکه بطور متعارف و در حدّ نیاز خود زندگی را گذراند- نه در مصرف، زیاده‌روی کرد و نه بر خود تنگ گرفت- اگر در پایان هم چیز اضافه آمد، ۱۵ آنچه را که اضافه آمده است باید برای مصارف مشخصی بپردازد و ۴۵ آن را برای خود پس‌انداز کند.

(۱). مسیحیان و یهودیان و زرتشتیانی که با حاکم اسلامی پیمان بسته‌اند تا مالیات معینی را بپردازند و شرایط خاصی را که در کتابهای مفصل فقهی آمده، پذیرفته‌اند و در عوض جان و مال آنها در امان است، کافر ذمی هستند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۴

احکام خمس

مسأله ۳۸۶- تا خمس مال را ندهد، نمی‌تواند در آن تصرف کند، یعنی غذایی که در آن خمس باشد نمی‌تواند بخورد و با پولی که خمس آن را نداده نمی‌تواند چیزی بخرد.

مسأله ۳۸۷- آذوقه‌ای که از درآمد سال برای مصرف سالش خریده؛ مانند برنج، روغن و چای، اگر در آخر سال زیاد بیاید، باید خمس آن را بدهد.

مسأله ۳۸۸- اگر کودک غیر بالغ سرمایه‌ای داشته باشد و از آن سودی به دست آید، و تا زمان بلوغ باقی بماند، باید پس از بلوغ،

خمس آن را بدهد.

مصرف خمس

مسأله ۳۸۹- خمس مال را باید دو قسمت کرد، نصف آن که سهم امام زمان علیه السلام است باید به مجتهد جامع الشرائط یا نماینده او پرداخت شود و نصف دیگر به سید فقیر، یا سید یتیم و یا سیدی که در سفر درمانده شده باشد، بدهند. احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۵

زکات

اشاره

یکی دیگر از وظایف مهم اقتصادی مسلمانان، پرداخت زکات است.

از اهمیت زکات همین بس که در قرآن مجید، پس از «نماز» آمده و نشانه ایمان و عامل رستگاری شمرده شده است. در روایات متعددی که از معصومین علیهم السلام نقل شده، آمده است: «کسی که از پرداخت زکات خودداری کند، از دین خارج است».

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۶

زکات هم مانند خمس موارد معینی دارد؛ یک قسم از آن مالیات بدن و حیات است که هر سال یک مرتبه در روز عید فطر پرداخت می‌شود و تنها بر کسانی که قدرت پرداخت آن را، از نظر مالی دارند واجب است. مسائل این نوع از زکات، در پایان بحث روزه گذشت.

قسم دیگر، زکات اموال است، ولی چنین نیست که تمام اموال مردم مشمول این قانون باشد، تنها نه چیز است که زکات دارد:

مسأله ۳۹۰- اموالی که پرداخت زکات آنها واجب می‌شود عبارت‌اند از:

گندم، جو، خرما، کشمش، شتر، گاو، گوسفند، طلا و نقره.

مسأله ۳۹۱- زکات در صورتی واجب می‌شود که مورد زکات به حد نصاب برسد که نصاب هر یک و مقدار زکات آنها در جدول صفحه بعد آمده است:

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۷

ردیف نوع مال نصاب مقدار زکات

۱ گندم ۱۱۰: در صورتی که با باران و آب ۲ جو رودخانه آبیاری شده باشد.

۳ خرما ۲۰۷/۸۴۷ کیلوگرم ۱۲۰: در صورتی که با آب دستی و دلو

۴ کشمش و موتوریمپ آبیاری شده باشد.

۳۴۰: در صورتی که با هر دو آبیاری شده است.

۵ شتر اولین نصاب: ۵ شتر یک گوسفند

تا ۲۵ شتر هر ۵ شتر یک گوسفند

۲۶ شتر یک شتر

۶ گاو ۳۰ گاو یک گوساله یک ساله

۷ گوسفند ۴۰ گوسفند یک گوسفند

۸ طلا ۱۵ مثقال ۱۴۰

۹ نقره ۱۰۵ مثقال ۱۴۰

یادآوری: شتر، گاو و گوسفند، نصابهای دیگری نیز دارد که برای آشنایی با آنها می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسائل ۱۹۳۲-۱۹۱۸، مراجعه کنید.

احکام زکات

مسئله ۳۹۲- اگر حیوان در تمام سال از علف بیابان بچرد، زکات آن واجب است. پس اگر در تمام سال یا مدتی از آن، از علف چیده شده یا کاشته شده بخورد، زکات ندارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۸

مسئله ۳۹۳- زکات طلا و نقره در صورتی واجب است که به صورت سگه‌ای باشد که معامله با آن رواج دارد، بنابراین آنچه امروزه بانوان به عنوان زیور استفاده می‌کنند، زکات ندارد.

مسئله ۳۹۴- پرداخت زکات از عبادات است و باید آنچه می‌پردازد به نیت زکات و با قصد قربت باشد.

مصرف زکات

مسئله ۳۹۵- مصرف زکات هشت مورد است که می‌توان آن را در تمام یا برخی از این موارد مصرف کرد و برخی از آن موارد بدین قرار است:

فقیر و مسکین.

غیر مسلمانی که اگر به آنها زکات داده شود، به دین اسلام مایل می‌شوند یا در جنگ به مسلمانان کمک می‌کنند.

در راه خدا؛ یعنی در کارهایی که نفع آن به عموم مسلمانان می‌رسد و آنچه برای اسلام نفع داشته باشد؛ مانند ساختن جاده، پل و مسجد. (۱)

(۱). برای آشنایی با سایر موارد زکات، می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسئله شماره ۱۹۳۳ مراجعه نمایید.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۴۹

احکام خرید و فروش

اشاره

مسئله ۳۹۶- یاد گرفتن احکام معامله، به مقداری که مورد احتیاج می‌باشد، واجب است.

مسئله ۳۹۷- فروختن و اجاره دادن خانه یا وسیله‌ای دیگر برای استفاده حرام، حرام است.

مسئله ۳۹۸- خرید و فروش، نگهداری، نوشتن، خواندن روزنامه‌ها، مجلات و کتابهای گمراه‌کننده، و درس دادن این گونه کتابها، حرام است، مگر در صورتی که، فروشنده بداند خریدار صاحب صلاحیت، آن را برای هدفی صحیح، مثل

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۰

پاسخ به اشکالات خواهان است.

مسئله ۳۹۹- فروختن جنسی که با چیز دیگر مخلوط است، در صورتی که آن شیء معلوم نباشد و فروشنده هم به خریدار نگوید، حرام است؛ مثلاً شیر را با آب مخلوط کند و بفروشد.

(این عمل را غش در معامله می‌گویند).

مسئله ۴۰۰- در معامله باید خصوصیات جنسی که خرید و فروش می‌کنند معلوم باشد، ولی گفتن خصوصیتی که گفتن و نگفتن آنها تأثیری در میل و رغبت مردم نسبت به آن کالا ندارد، لازم نیست.

مسئله ۴۰۱- خرید و فروش دو کالای همجنس - که با وزن یا پیمانه می‌فروشند - به زیادت «ربا» و حرام است؛ مثلاً یک تن گندم بدهد و یک تن و ۲۰۰ کیلوگرم بگیرد.

مسئله ۴۰۲- مستحب است فروشنده در قیمت بین مشتریها فرق نگذارد و در قیمت جنس سختگیری نکند و درخواست بهم زدن معامله را بپذیرد.

مسئله ۴۰۳- قسم خوردن در معامله اگر راست باشد مکروه، و اگر دروغ باشد حرام است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۱

بهم زدن معامله

مسئله ۴۰۴- در برخی موارد فروشنده یا خریدار می‌تواند معامله را بهم بزنند که از جمله آنهاست:

* خریدار یا فروشنده گول خورده باشد.

* در هنگام معامله قرارداد کرده‌اند که تا مدت معینی، هر دو یکی از آنها بتوانند معامله را بهم بزنند؛ مثلاً هنگام خرید و فروش بگویند، هر کس پشیمان شد تا سه روز دیگر می‌تواند پس بدهد.

* خریدار و فروشنده از محل معامله متفرق نشده باشند، مثلاً از صاحب مغازه کالایی را خریداری کرده، قبل از آنکه آن محل را ترک کند می‌تواند آن را پس دهد.

* کالایی که خریده است معیوب بوده و بعد از معامله بفهمد.

* فروشنده برای کالای خود که خریدار آن را ندیده، خصوصیتی را بیان کرده و بعداً معلوم شود آنگونه نبوده است؛ مثلاً بگوید این دفتر ۲۰۰ برگ است، بعداً معلوم شود کمتر است.

مسئله ۴۰۵- اگر بعد از معامله عیب مال را بفهمد و فوراً آن را بهم نزنند، دیگر حق بهم زدن معامله را ندارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۲

قرض

اشاره

قرض دادن از کارهای مستحبی است که در قرآن و روایات، راجع به آن سفارش فراوان شده است و قرض دهنده در روز قیامت پاداش بسیاری خواهد داشت.

اقسام قرض

۱- مدت دار: یعنی هنگام قرض دادن مشخص شده است که قرض گیرنده چه مواقع بدهی را بپردازد.

۲- بدون مدت: قرضی که زمان پرداخت، در آن مشخص نشده است.

احکام قرض

مسئله ۴۰۶- اگر قرض مدت دار باشد، بنابر احتیاط واجب، طلبکار نمی‌تواند پیش از تمام شدن آن مدت، طلب خود را درخواست کند.

مسئله ۴۰۷- اگر قرض مدت دار نباشد، طلبکار هر وقت بخواهد، می‌تواند طلب خود را درخواست کند.

مسئله ۴۰۸- اگر طلبکار، طلب خود را درخواست کند؛ چنانچه بدهکار بتواند بدهی خود را بدهد، باید فوراً بپردازد و اگر تأخیر بیندازد، گناهکار است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۳

مسئله ۴۰۹- اگر قرض دهنده شرط کند که پس از مدتی، مثلاً یک سال دیگر، زیادت‌تر بگیرد، و یا کاری برای او انجام دهد، ربا و حرام است، مثلاً یکصد هزار تومان بدهد و شرط کند که پس از یک سال یکصد و بیست هزار تومان بگیرد.

مسئله ۴۱۰- اگر قرض دهنده شرط نکرده باشد که زیادت‌تر بگیرد ولی خود بدهکار زیادت‌تر از آنچه قرض کرده پس بدهد، اشکال ندارد، بلکه مستحب است.

امانتداری

اشاره

اگر انسان مال خود را به کسی بدهد و بگوید نزد تو امانت باشد و او هم قبول کند، باید به احکام امانتداری عمل کند.

احکام امانتداری

مسئله ۴۱۱- کسی که نمی‌تواند از امانت نگهداری کند، جایز نیست چیزی را به امانت قبول کند.

مسئله ۴۱۲- کسی که چیزی را امانت می‌گذارد، هر وقت بخواهد می‌تواند آن را پس بگیرد و کسی که امانت را قبول می‌کند، هر وقت بخواهد، می‌تواند آن را به صاحبش برگرداند.

مسئله ۴۱۳- کسی که امانت را قبول می‌کند، اگر برای آن، جای مناسبی ندارد، باید جای مناسبی تهیه کند؛ مثلاً اگر

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۴

امانت، پول است و در خانه نمی‌تواند نگهداری کند، به بانک بسپارد.

مسئله ۴۱۴- امانتدار باید طوری از امانت نگهداری کند، که مردم نگویند در امانت خیانت و یا در نگهداری آن کوتاهی کرده است.

مسئله ۴۱۵- اگر امانت مردم از بین برود:

الف: اگر امانتدار در نگهداری آن کوتاهی کرده باشد؛ باید عوض آن را به صاحبش بدهد.

ب: اگر در نگهداری آن کوتاهی نکرده و بطور اتفاقی آن مال از بین رفته؛ مثلاً سیل برده، امانتدار ضامن نمی‌باشد و لازم نیست عوض آن را بدهد.

مسأله ۴۱۶- امانتدار نمی‌تواند از امانت استفاده کند، مگر با اجازه صاحب آن.

عاریه

عاریه آن است که انسان مال خود را به دیگری بدهد که از آن استفاده کند و در عوض، چیزی هم از او نگیرد؛ مثل آن که دو چرخه خود را به کسی بدهد تا به منزل برود و برگردد.

مسأله ۴۱۷- کسی که چیزی عاریه داده، هر وقت بخواهد می‌تواند آن را پس بگیرد و کسی هم که عاریه کرده، هر وقت

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۵

بخواهد می‌تواند آن را پس بدهد.

مسأله ۴۱۸- اگر مالی را که عاریه کرده از بین برود یا معیوب شود: اگر در نگهداری از آن کوتاهی، و یا در استفاده از آن زیاده روی نکرده، ضامن نیست. ولی اگر در نگهداری آن کوتاهی کرده و یا در استفاده از آن زیاده‌روی کرده باشد، باید خسارت آن را بپردازد.

مسأله ۴۱۹- اگر قبلاً شرط کرده باشند که هرگونه خسارت بر آن مال وارد شود عاریه‌کننده ضامن است، باید آن خسارت را بپردازد.

اشیاء پیدا شده

مسأله ۴۲۰- اگر شخصی چیزی پیدا کند ولی بر ندارد، وظیفه خاصی بر عهده‌اش نمی‌آید.

مسأله ۴۲۱- اگر چیزی پیدا کند و بر دارد، احکام خاصی دارد به این شرح:

اگر قیمت آن کمتر از ۱۲/۶ نخود نقره سکه‌دار «۱» است و صاحب آن معلوم نباشد می‌تواند برای خودش بردارد، ولی هر وقت صاحبش پیدا شد، بنابر احتیاط واجب باید عوض آن

(۱). قیمت ۱۲/۶ نخود نقره سکه‌دار، هم اکنون در بازار در حدود ۱۰۰۰ ریال است (بهار ۱۳۷۷ هجری شمسی).

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۶

را به او بدهد.

اگر قیمت آن کمتر از ۱۲/۶ نخود نقره سکه‌دار نیست و نشانه‌ای دارد که می‌تواند با آن صاحبش را پیدا کند، اگر تا یک سال طوری اعلام کند که مردم بگویند «اعلام کرده»، کفایت و چنانچه تا یک سال اعلام کرد و صاحبش پیدا نشد، می‌تواند به قصد آنکه: «هرگاه صاحبش پیدا شد به او بدهد» برای خودش بردارد، ولی احتیاط مستحب آن است که از طرف صاحبش به فقیر غیر سید صدقه بدهد.

مسأله ۴۲۲- اگر می‌داند، اعلام کردن فایده ندارد و یا از پیدا شدن صاحبش ناامید است، اعلام لازم نیست، ولی نمی‌تواند آن را برای خودش بردارد.

عوض شدن کفش

مسأله ۴۲۳- اگر کفش انسان را ببرند و کفش دیگری به جای آن مانده باشد، چنانچه می‌داند کفشی که مانده، مال کسی است که کفش او را برده، و بداند که عمداً برده است، و دسترسی به او ندارد، می‌تواند آن را به جای کفش خودش بردارد، ولی اگر قیمت

آن کفش بیشتر از قیمت کفش خودش باشد، و از پیدا شدن صاحبش ناامید شود، بنا بر احتیاط واجب باید، با اجازه حاکم شرع، از طرف او به فقیر غیر سید
احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۷
صدقه بدهد.

مسئله ۴۲۴- اگر کسی که کفش او را برده، عمداً برده باشد یا احتمال می‌دهد، کفشی که مانده، مال کسی نیست که کفش او را برده، و دسترسی به او نیست، باید صاحبش را جستجو کند و چنانچه از پیدا کردن وی ناامید شود، بنا بر احتیاط واجب با اجازه حاکم شرع از طرف صاحبش به فقیر غیر سید صدقه بدهد.

غصب

غصب آن است که انسان، به ناحق و از روی ظلم و ستم، بر اموال دیگران یا حقوق آنان مسلط شود.

غصب از گناهان بزرگ است و انجام دهنده آن در قیامت، به عذابی سخت، گرفتار می‌شود.

مسئله ۴۲۵- اگر انسان چیزی را غصب کند، علاوه بر آنکه کار حرامی کرده، باید آن را به صاحبش برگرداند و اگر آن چیز از بین برود، باید عوض آن را به او بدهد.

مسئله ۴۲۶- اگر چیزی را که غصب کرده، خراب کند، باید تفاوت قیمت آن را هم بدهد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۸

مسئله ۴۲۷- اگر چیزی را که غصب کرده، تغییری در آن داده که از اولش بهتر شده باشد، مثل اینکه دوچرخه را تعمیر کرده، اگر صاحب مال بگوید، آن را به همین صورت بده، باید به او بدهد، و نمی‌تواند برای زحمتی که کشیده مزد بگیرد، و حق ندارد آن را تغییر دهد که مثل اولش بشود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۵۹

خوردن و آشامیدن

اشاره

خداوند بزرگ برای استفاده انسانها، طبیعت زیبا و تمام حیوانات و میوه‌ها و سبزیجات را در اختیار آنها قرار داده است، تا از آنها برای خوردن و آشامیدن و پوشاک و مسکن و سایر نیازهای خود بکار گیرند، ولی برای حفظ جان انسانها و سلامتی جسم و روح آنها و بقای نسلها و احترام به حقوق دیگران، قوانین و مقرراتی قرار داده است که در این قسمت با برخی از آنچه که در رابطه با خوراکیها و آشامیدنیها آشنا می‌شوید:

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۰

مسئله ۴۲۸- خوردن چیزی که برای انسان ضرر دارد، حرام است.

مسئله ۴۲۹- خوردن و آشامیدن چیز نجس حرام است.

مسئله ۴۳۰- خوردن گل حرام است.

مسئله ۴۳۱- خوردن کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام برای شفا از بیماری اشکال ندارد.

مسئله ۴۳۲- بر هر مسلمانی واجب است مسلمان دیگری را که نزدیک است از گرسنگی یا تشنگی بمیرد، نان و آب داده و از

مرگ نجات دهد.

آداب غذا خوردن

مسأله ۴۳۳- این کارها در رابطه با غذا خوردن مستحب است:

- ۱- دستها را قبل از غذا و پس از آن بشوید. □
 - ۲- در اول غذا «بسم الله» و در پایان «الحمد لله» بگویند.
 - ۳- با دست راست غذا بخورد.
 - ۴- لقمه را کوچک بردارد.
 - ۵- غذا را خوب بجود.
 - ۶- میوه را پیش از خوردن با آب بشوید.
 - ۷- اگر چند نفر سر سفره نشسته‌اند، هر کسی از غذای جلوی خودش بخورد.
- احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۱

۸- میزبان پیش از همه شروع به غذا خوردن کند و بعد از همه دست بکشد.

مسأله ۴۳۴- این کارها در رابطه با غذا خوردن مکروه است:

- ۱- در حال سیری غذا خوردن.
- ۲- پرخوری (زیاد غذا خوردن).
- ۳- نگاه کردن به صورت دیگران هنگام غذا خوردن.
- ۴- خوردن غذای داغ.
- ۵- فوت کردن به غذایی که می‌خورد.
- ۶- پاره کردن نان با کارد.
- ۷- گذاشتن نان زیر ظرف غذا.
- ۸- دور انداختن میوه، پیش از آنکه کاملاً آن را بخورد.

آداب آب نوشیدن

مسأله ۴۳۵- در نوشیدن آب این امور مستحب است:

- ۱- در روز، ایستاده آب بخورد. □
- ۲- پیش از آشامیدن آب «بسم الله» و بعد از آن «الحمد لله» بگویند.
- ۳- به سه نفس آب بیاشامد.
- ۴- پس از آشامیدن آب، حضرت امام حسین علیه السلام و خاندان و یاران او را یاد و قاتلان ایشان را لعن کند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۲

مسأله ۴۳۶- در نوشیدن آب این امور مکروه است:

- ۱- زیاد آشامیدن.
- ۲- آشامیدن آب بعد از غذای چرب.

۳- با دست چپ آب نوشیدن.

۴- در شب، ایستاده آب نوشیدن.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۳

احکام سر بریدن حیوان

اشاره

مسأله ۴۳۷- اگر چهار رگ بزرگ گردن حیوان حلال گوشت را از پایین برآمدگی زیر گلو با شرایطی که خواهد آمد، بطور کامل ببرند، گوشت آن پاک و حلال خواهد بود.

شرایط سر بریدن حیوان

مسأله ۴۳۸- سر بریدن حیوان پنج شرط دارد:

* کسی که سر حیوان را می‌برد، مسلمان باشد.

* سر حیوان را با ابزار آهنی ببرند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۴

* هنگام بریدن، صورت و دست و پا و شکم حیوان رو به قبله باشد.

* هنگام سر بریدن حیوان، نام خدا را ببرد، و اگر تنها «بسم الله» را بگوید کافی است.

* حیوان پس از سر بریدن حرکتی نکند که معلوم شود زنده بوده است.

شکار با اسلحه

مسأله ۴۳۹- اگر حیوان حلال گوشت وحشی را با شرایطی که بیان می‌شود، با اسلحه شکار کنند، پاک و حلال خواهد بود:

* اسلحه شکار، مثل کارد و شمشیر برنده باشد، یا مثل نیزه و تیر، تیز باشد که به سبب تیز بودن، بدن حیوان را پاره کند.

* کسی که حیوان را شکار می‌کند، مسلمان باشد.

* اسلحه را برای شکار به کار برد. پس اگر جای دیگر را نشانه بگیرد و بطور اتفاقی به حیوان بخورد، حلال نیست.

* هنگام بکار بردن اسلحه (مثلاً هنگام رها کردن تیر) نام خدا را ببرد.

* پس از زدن حیوان، با شتاب به سوی حیوان برود، و

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۵

هنگامی که حیوان برسد، که مرده باشد و یا به مقدار سر بریدن آن وقت نباشد، بنابراین اگر هنوز نمرده، و وقت برای سر بریدن آن باشد ولی سر آن را نبرد، تا بمیرد حرام است.

صید ماهی

مسأله ۴۴۰- اگر ماهی پولک‌دار را زنده از آب بگیرند و بیرون آب بمیرد، پاک و خوردن آن حلال است، ولی اگر در آب بمیرد

گرچه بدنش پاک است، ولی خوردن آن حرام می‌باشد.

مسأله ۴۴۱- ماهیهایی که پولک ندارند، اگر چه زنده از آب بگیرند و بیرون آب بمیرند، حرام است.
 مسأله ۴۴۲- کسی که ماهی را صید می‌کند، لازم نیست مسلمان باشد، و لازم نیست نام خدا را ببرد.
 احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۶

نگاه کردن

اشاره

یکی از نعمت‌های الهی، قدرت بینایی است، انسان باید از این نعمت بزرگ در راه کمال و ترقی خود و هموعانش استفاده کند، و آن را از نگاه به نامحرمان بازدارد، گرچه نگاه به طبیعت و زیبایی‌های آن، اگر تجاوز به حقوق دیگران نباشد، اشکال ندارد، ولی حفظ دیده از نگاه به دیگران و حفظ خود از نگاه نامحرمان، احکام خاصی دارد که در این بخش به برخی از آنها می‌پردازیم:
 احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۷

محرّم و نامحرّم

مسأله ۴۴۳- محرم کسی است که در نگاه به او، محدودیتی که نسبت به سایر افراد هست نمی‌باشد و ازدواج با او نیز حرام است.

مسأله ۴۴۴- این افراد بر پسرها و مردان محرمند:

* مادر و مادر بزرگ.

* دختر و دختر فرزند (نوه).

* خواهر.

* خواهرزاده (دختر خواهر).

* برادرزاده (دختر برادر).

* عمّه (عمه خودش و عمه پدر و مادرش).

* خاله (خاله خودش و خاله پدر و مادرش).

این دسته از افراد به سبب خویشاوندی نسبی با هم محرمند و گروهی دیگری هم به سبب ازدواج بر پسرها و مردها محرم می‌شوند، از جمله آنهاست:

* همسر.

* مادر زن و مادر بزرگ او.

* زن پدر (نامادری).

* زن پسر (عروس).

* زن برادر و خواهر زن نامحرمند.

مسأله ۴۴۵- این افراد بر دخترها و زنان محرمند:

* پدر و پدر بزرگ.

* پسر و پسر فرزند (نوه).

* برادر.

* خواهرزاده (پسر خواهر).

* برادر زاده (پسر برادر).

* عمو (عموی خودش و عموی پدر و مادرش).

* دایی (دایی خودش و دایی پدر و مادرش).

این دسته از افراد به سبب خویشاوندی نسبی محرم هستند و گروهی دیگر هم به سبب ازدواج بر دخترها و بانوان محرم می‌شوند، از جمله آنهاست:

* شوهر.

* پدر شوهر و پدر بزرگ شوهر.

* شوهر دختر (داماد).

شوهر خواهر و برادر شوهر محرم نیستند.

بجز افرادی که بیان شد، ممکن است کسان دیگری نیز به سبب ازدواج، با شرایط خاصی بر یکدیگر محرم شوند که در کتابهای مفصل فقهی آمده است.

مسئله ۴۴۶- اگر زنی با شرایطی که در کتابهای فقهی آمده است، بچه‌ای را شیر دهد، آن بچه بر آن زن و افراد دیگر

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۶۹

محرم می‌شود که جهت آشنایی بیشتر می‌توانید به رساله توضیح المسائل، مسئله ۲۴۸۳ مراجعه کنید.

نگاه به دیگران

مسئله ۴۴۷- بجز زن و شوهر، نگاه کردن هر فرد انسانی به فرد دیگر، اگر برای لذت بردن باشد حرام است، خواه همجنس باشد، مانند: نگاه مرد به مرد دیگر، و یا غیر همجنس، مانند: نگاه مرد به زن، و خواه از محارم باشد و یا غیر محارم و به هر جای بدن باشد، همین حکم را دارد.

مسئله ۴۴۸- پسرها و مردان می‌توانند به تمام بدن زنانی که بر آنها محرم هستند، بجز عورت، بدون قصد لذت بردن نگاه کنند.

مسئله ۴۴۹- پسرها و مردان نمی‌توانند به بدن و موی زن نامحرم نگاه کنند.

مسئله ۴۵۰- دخترها و بانوان می‌توانند بدون قصد لذت بردن، به سر و صورت و گردن مرد نامحرم به مقداری که بطور متعارف نمی‌پوشانند، نگاه کنند.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۰

ازدواج

مسئله ۴۵۱- کسی که به واسطه نداشتن همسر به حرام می‌افتد؛ مثلاً به نامحرم نگاه می‌کند، واجب است ازدواج کند.

مسئله ۴۵۲- در ازدواج باید صیغه مخصوص آن خوانده شود و تنها راضی بودن دختر و پسر و علاقه داشتن کافی نیست، بنابراین، خواستگاری تا زمانی که صیغه ازدواج خوانده نشده، سبب محرم شدن نیست و با سایر زنان نامحرم تفاوتی ندارد.

مسئله ۴۵۳- اگر یک حرف عقد ازدواج، غلط خوانده شود، که معنای آن عوض شود، عقد باطل است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۱

احکام سلام کردن

اشاره

مسئله ۴۵۴- سلام کردن به دیگران مستحب، ولی جواب آن واجب است.

مسئله ۴۵۵- سلام کردن به کسی که در حال خواندن نماز می‌باشد، مکروه است.

مسئله ۴۵۶- اگر کسی به نماز گزار سلام کند، باید همانطور که او سلام کرده جواب دهد؛ مثلاً اگر گفته: «سلام علیکم»، در جواب بگوید: «سلام علیکم» ولی در جواب «علیکم السلام»، بنا بر احتیاط واجب، باید بگوید: «سلام علیکم».

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۲

مسئله ۴۵۷- کسی که نماز می‌خواند، جایز نیست به دیگران سلام کند.

مسئله ۴۵۸- سلام را باید فوراً جواب دهد.

مسئله ۴۵۹- اگر دو نفر، همزمان به یکدیگر سلام کند، بر هر یک واجب است که جواب سلام دیگری را بدهد.

مسئله ۴۶۰- سلام کردن به کافر مکروه است، و اگر او به مسلمانی سلام کند، احتیاط واجب آن است که در جواب بگوید: «علیک» و یا فقط بگوید: «سلام».

آداب سلام کردن

مسئله ۴۶۱- مستحب است: سواره به پیاده، ایستاده به نشسته، گروه اندک به گروه زیاد و کوچک به بزرگ سلام کند.

مسئله ۴۶۲- مستحب است، در غیر نماز، جواب سلام را بهتر بدهد، پس اگر کسی بگوید: «سلام علیکم»، مستحب است در جوابش بگوید: «سلام علیکم و رحمه الله».

مسئله ۴۶۳- سلام کردن مرد به زن، مکروه است، مخصوصاً به زن جوان.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۳

احکام قرآن

اشاره

مسئله ۴۶۴- قرآن همیشه باید پاک و تمیز باشد و نجس کردن خط و ورق قرآن، حرام است، و اگر نجس شود باید فوراً آن را آب بکشند.

مسئله ۴۶۵- اگر جلد قرآن نجس شود و بی‌احترامی به قرآن باشد، باید آن را آب بکشند.

لمس کردن خطوط قرآن

مسئله ۴۶۶- رساندن جایی از بدن به نوشته قرآن، برای

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۴

کسی که وضو ندارد حرام است.

مسئله ۴۶۷- در لمس نوشته قرآنی، فرقی بین آیات و کلمات بلکه حروف و حتی حرکات آن نیست.

مسئله ۴۶۸- در چیزی که قرآن بر آن نوشته شده است، بین کاغذ و زمین و دیوار و پارچه فرقی نیست.

مسئله ۴۶۹- در نوشته قرآنی فرقی نیست که با قلم نوشته شده باشد یا چاپ یا گچ و یا چیز دیگر.

مسئله ۴۷۰- اگر نوشته قرآنی در قرآن هم نباشد، لمس آن حرام است. پس اگر آیه‌ای از قرآن در کتاب دیگری نوشته شده باشد، بلکه اگر کلمه‌ای از آن در کاغذی باشد، یا نصف کلمه‌ای از آن برگ قرآن یا کتاب دیگری بریده شده باشد، باز هم لمس آن بدون وضو حرام است.

مسئله ۴۷۱- موارد زیر، لمس نوشته قرآن به حساب نمی‌آید و حرام نمی‌باشد:

* لمس آن از پشت شیشه، یا پلاستیک.

* لمس ورق قرآن و جلد آن و اطراف نوشته‌ها، گرچه مکروه است.

* لمس ترجمه قرآن به هر لغتی باشد، مگر اسم خداوند که به هر لغتی باشد، لمس آن برای کسی که وضو ندارد، حرام است، مانند کلمه «خدا».

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۵

مسئله ۴۷۲- کلماتی که مشترک بین قرآن و غیر قرآن است مانند «مؤمن»، «الذین» اگر نویسنده به قصد قرآن نوشته باشد، لمس آن بدون وضو حرام است.

مسئله ۴۷۳- لمس خطوط قرآن بر جنب، حرام است.

مسئله ۴۷۴- انسان جنب نباید سوره‌های سجده‌دار قرآن را بخواند، (توضیح آن در مسئله ۱۱۱ گذشت).

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۶

قسم خوردن

مسئله ۴۷۵- اگر کسی به یکی از اسامی خداوند عالم مانند «خدا» و «الله» قسم بخورد که کاری را انجام دهد، یا ترک کند، مثلاً سوگند بخورد که دو رکعت نماز بخواند، واجب است به آن عمل کند.

مسئله ۴۷۶- اگر عمدتاً به سوگندی که خورده است عمل نکند، باید کفاره بدهد و کفاره آن یکی از این سه چیز است: * آزاد کردن یک برده.

* سیر کردن ده فقیر.

* پوشاندن ده فقیر.

و اگر هیچ کدام از اینها را نتواند انجام دهد، باید سه روز روزه بگیرد.

مسئله ۴۷۷- کسی که قسم می‌خورد، اگر حرف او راست باشد، قسم خوردن او مکروه است و اگر دروغ باشد، حرام و از گناهان بزرگ است.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۷

مسائل گوناگون

مسئله ۴۷۸- اگر انسان به صورت کسی سیلی یا چیز دیگری بزند، بطوری که صورت او سرخ شود، باید ۱/۵ مثقال شرعی طلای سکه‌دار، بدهد و اگر کبود شود، سه مثقال، و اگر سیاه شود شش مثقال، و هر مثقال شرعی، ۱۸ نخود، است.

مسئله ۴۷۹- اگر جای دیگر بدن کسی - غیر از صورت - را به واسطه زدن، سرخ یا کبود یا سیاه کند، باید نصف آنچه در مسئله قبل

گفته شد، بدهد.

مسأله ۴۸۰- کشتن حیوانی که اذیت می‌رساند و مال کسی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۸

نیست؛ مانند مار و عقرب، اشکال ندارد.

مسأله ۴۸۱- اگر چیزی را به صنعتگری بدهند که درست کند و صاحبش نیاید آن را ببرد، چنانچه صنعتگر جستجو کند و از پیدا کردن صاحب آن ناامید شود، باید بنا بر احتیاط با اجازه حاکم شرع آن را به نیت صاحبش به فقیر غیر سید صدقه بدهد. مسأله ۴۸۲- دیواری که مال دو نفر است؛ مانند دیوار مشترک بین دو منزل، هیچ‌کدام آنان حق ندارد بدون اجازه شریک دیگر، آن را بسازد، یا سر تیر آهن و مانند آن را بر دیوار بگذارد یا به دیوار میخ بکوبد، ولی کارهایی که معلوم است شریک راضی است؛ مانند تکیه دادن به دیوار و لباس انداختن روی آن اشکال ندارد، اما اگر شریک او بگوید: به این کارها راضی نیستم، انجام اینها هم جایز نیست.

مسأله ۴۸۳- اگر ریشه درخت همسایه در ملک (زمین، باغ، خانه و ...) انسان بیاید، صاحب ملک می‌تواند از صاحب درخت بخواهد که ریشه درخت را برگرداند، یا قطع کند و در صورتی که صاحب درخت این کار را نکرد، خودش می‌تواند از آن جلوگیری کند و چنانچه ضرری هم از ریشه درخت به او برسد، می‌تواند از صاحب درخت بگیرد.

مسأله ۴۸۴- درخت میوه‌ای که شاخه آن از دیوار باغ

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۷۹

بیرون آمده، اگر انسان نداند صاحبش راضی است یا نه، نمی‌تواند از میوه آن بچیند، و اگر میوه آن روی زمین هم ریخته باشد نمی‌تواند آن را بردارد، مگر آن باغ در کنار راه باشد، که عابرین- با شرایطی که در کتابهای مفصل فقهی آمده است- می‌توانند از آن استفاده کنند.

مسأله ۴۸۵- جایزه‌ای را که بانک به بعضی از کسانی که در صندوق پس انداز پول می‌گذارند می‌دهد، در صورتی که شرط نکرده باشند که چیزی بدهد و بانک برای تشویق مردم از خودش بدهد و ضرر آن به کسی نرسد، حلال است.

مسأله ۴۸۶- تراشیدن ریش حرام است و ماشین کردن آن نیز، اگر مثل تراشیدن باشد، حرام است و در این حکم، تمام مردم یکسانند و حکم خدا به سبب مسخره مردم تغییر نمی‌کند، پس از کسی هم که تازه بالغ شده، یا اگر ریش نترشد مردم او را مسخره می‌کنند، چنانچه ریش بترشد، یا طوری ماشین کند که مثل تراشیدن باشد، حرام است.

مسأله ۴۸۷- استمنا کردن حرام است، یعنی انسان با خود، کاری کند که منی از او بیرون آید.

مسأله ۴۸۸- آوازی که مخصوص مجالس لهو و بازیگری است، غنا و حرام می‌باشد، و اگر نوحه یا روضه یا قرآن را هم با غنا بخوانند حرام است، ولی اگر آن را با صدای خوب

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸۰

بخوانند که غنا نباشد، اشکال ندارد.

مسأله ۴۸۹- بازی با شطرنج و پاسور، چه همراه با برد و باخت باشد، و چه نباشد، حرام است.

مسأله ۴۹۰- دست زدن و کف زدن در مجالس جشن و سخنرانی اگر برای تشویق امر مشروع (جایز) باشد و همراه با حرام دیگری نباشد و به صورت لهو نیز نباشد، اشکال ندارد؛ و سزاوار آن است که تشویق، همراه با تکبیر و صلوات باشد.

مسأله ۴۹۱- رقصیدن زن در مجالس زنانه یا مرد در مجالس مردانه حرام است، ولی رقص زن برای شوهرش، اشکال ندارد.

مسأله ۴۹۲- سینه زدن در کوچه و خیابان، با توجه به عبور زنان، در صورتی که سینه‌زن، پیراهن پوشیده باشد، اشکال ندارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸۳

«نمایه واژه‌ها»

احوط مطابق با احتیاط

استطاعت توانایی انجام فریضه حج از نظر بدن، مال و راه.

تجافی نیم خیز نشستن، نیم خیز نشستن مأمومی که به رکعت اول نماز جماعت نرسیده، در حال تشهد خواندن امام.

تخلی خالی کردن، به بیت الخلاء رفتن، بول و غایط کردن.

تمکن توانایی مالی

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸۴

حرج مشقت، سختی

خون جهنده دار حیوانی که وقتی رگ آن را ببرند، خون از آن با فشار بیرون می‌آید. ذبح شرعی کشتن حیوانات با رعایت ضوابط

شرعی (سگ و خوک و بعضی از حیوانات دیگر قابل ذبح شرعی نیستند).

ذمی کافران اهل کتاب- مانند یهود و نصاری- که در بلاد مسلمین زندگی می‌کنند و در مقابل تعهدشان نسبت به رعایت قوانین

اجتماعی اسلام از امنیت و حمایت حکومت اسلامی برخوردارند.

سال خمسی یک سال تمام که با نخستین رسیدگی انسان به حساب اموال خود برای تخمیس آن شروع می‌شود و باید هر سال همان

تاریخ را مبدأ رسیدگی مجدد قرار دهد.

شاخص چوب یا چیز دیگری که برای تعیین وقت ظهر در زمین نصب می‌کنند.

ضامن عهده‌دار، بر عهده گیرنده

ضرورت ناچاری، اضطرار، حتمیت

طهارت پاکی، حالتی معنوی که در نتیجه وضو، غسل یا تیمم در انسان حاصل می‌شود.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸۵

عاجز ناتوان، در مانده

عادت ماهیانه حیض، قاعدگی

عمداً از روی قصد، کاری را که با علم و آگاهی انجام دهد.

عورت آنچه انسان از ظاهر کردنش حیا می‌کند. (کنایه از عضو جنسی زن و مرد).

عهد پیمان. تعهد انسان در برابر خداوند با صیغه مخصوص برای انجام کار پسندیده یا ترک ناپسند.

غسل شستشو. شستشوی بدن با کیفیت مخصوص.

غش خیانت، مخلوط کردن پنهانی جنس کم بها با گرانها به منظور فریب مردم.

فجر سپیده صبح

فرادا نمازی که انسان بطور انفرادی و نه به جماعت گزارد.

فقیر محتاج. کسی که مخارج سال خود و عیالاتش را ندارد و چیزی هم ندارد که بطور روزانه بتواند هزینه زندگیش را تأمین کند.

محتلم کسی که در حال خواب از او منی خارج شود.

محرّم بستگان نزدیک انسان که ازدواج با آنها حرمت ابدی دارد.

احکام نوجوانان (صافی)، ص: ۱۸۶

مخرج بول و غائط محل طبیعی خروج ادرار و مدفوع.

نافله نماز مستحبی

نوافل یومیه نمازهای مستحبی روزانه که هر شبانه روز ۳۴ رکعت و در جمعه ۳۸ رکعت است.

ودیعه امانت

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزیق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲-۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را ببدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

